

วารสาร ประทับกาย

ปีที่ 23 ฉบับที่ 100 เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2551



-  กฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค
-  ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายใหม่
-  แนวทางปฏิบัติ เมื่อกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถใช้บังคับ
-  โครงการจัดระเบียบเยาวชนประกันภัย
-  สรรพมาเล่า “ยาจากทะเล”

สารบัญ

รอบรู้ประกันภัย

- ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายใหม่ 4
- กฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค 5
- อัตราเบี้ยประกันภัยกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล 14
- โครงการอัจฉริยะเยาวชนประกันภัย 15



ระเบียบภาพ



เรื่องเด่น

- แนวทางปฏิบัติเมื่อกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถใช้บังคับ 23

รอบรู้ประกันภัย

ประกาศ

ฎีกาย่อและคำชี้ขาดอนุญาโตฯ

สรุพามาแล้ว

- ยานจากทะเล 35

รายนามบริษัทสมาชิก

37



เจ้าของ

สมาคมประกันวินาศภัย

คณะผู้จัดทำ

คณะกรรมการประกันภัยสัมพันธ์

นางนวลพรรณ ลำข้า	ประธาน
นายอริญ ศรีว่องไทย	รองประธาน
นายบดินทร์ เจียไพบูลย์	รองประธาน
นางวิษชุดา ไตรธรรม	ที่ปรึกษา
นางนิภาพร เหล่าจัน	ที่ปรึกษา
นางสาวกานดา วัฒนายิ่งสมสุข	อนุกรรมการ
นางสาวพัทธนันท์ ตรีนรงค์	อนุกรรมการ
นายสุรสิทธิ์ ศุทธางกูร	อนุกรรมการ
นายพิมล ฉันทวีรกุล	อนุกรรมการ
นางภาวิณี ทิพย์เพชร	อนุกรรมการ
นางสาวสุภาวรรดี พัฒนพงษ์วิบูลย์	อนุกรรมการ
นางสาวจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ	อนุกรรมการ
นายสุชาติ สุรยานนท์	อนุกรรมการ
นายสุพนธ์ นากสุวรรณ	เลขานุการ
นางปิยะพร คำตาเพชร	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวทิตา แป้นไทย	ผู้ช่วยเลขานุการ

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

นายทินวัฒน์ สุขผลศิริ	นายพิพัฒน์ เทพย์ปฏิพัทธ์
นายธเนศ โสภพัฒนา	นายอริญ ศรีว่องไทย
นางสาวนิตยา พิริยะธรรมวงศ์	นางกรรติพย์ มงคลชัยอรัญญา
นางนิธิพร ไตรทิพย์เทวินทร์	นายอาทร ติตติรานนท์
นายพิชิต เมฆกิตติคุณ	

บรรณาธิการ

นายชลอ เฟื่องอารมย์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นางสาวกัลยา จุกหอม

กองบรรณาธิการ

นายสุพนธ์ นากสุวรรณ	นางศิริพร สุโรจนกุล
นางสาวสุกสิรา พิขุนทด	นางสาวปรียาพรรณ ศรีชาย
นางสาวภัทพร น้ำเงิน	นางสาวทิตา แป้นไทย

สมาคมประกันวินาศภัย

223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิฑู แขวงลุมพินี

เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 0-2256-6032-8 โทรสาร : 0-2256-6039-40

Website : www.thaigia.com E-mail : general@thaigia.com

รูปเล่ม : บริษัท ธนาเพรส จำกัด

48/29-31 ซ.จุฬา 2 ถ.บรรทัดทอง แขวงวังใหม่

เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 0-2215-7220, 0-2215-7698

บก.แถลง

ช่วงกลางปีที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ที่น่าสนใจเกิดขึ้นมากมาย หลายเรื่องด้วยกัน ทั้งยังส่งผลต่อความเป็นอยู่ของเราไม่น้อย เรื่องแรกที่สำคัญก็คือ การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ และผู้บริหารประเทศชุดใหม่ และอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเช่นเดียวกัน ก็คือสถานการณ์น้ำท่วมในพื้นที่หลายจังหวัด ได้แก่ ลพบุรี พระนครศรีอยุธยา เป็นต้น ซึ่งมีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากน้ำท่วมในครั้งนี้มีเป็นจำนวนมาก ความเสียหายที่เกิดขึ้นมีทั้ง ต่อทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ราชการ โรงเรียน และวัด รวมถึงสภาพจิตใจของผู้ที่ประกันภัยในครั้งนี้นี้ด้วย

สำหรับวารสารประกันภัยฉบับนี้ เสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหว ที่เปลี่ยนแปลงในแวดวงประกันภัยที่น่าสนใจ ก็คือ การนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชำระเบี้ยประกันภัยก่อนที่จะเริ่มคุ้มครอง (Cash Before Cover) มาปรับใช้กับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมทั้งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รูปแบบใหม่ คือ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งเป็นการพัฒนากรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจให้มีความคุ้มครองครอบคลุมความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป และที่สำคัญยิ่งคือ กฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาตัดสินผู้บริโภครวมถึงธุรกิจประกันวินาศภัยด้วย สำหรับเรื่องราวความรู้ด้านประกันภัยที่น่าสนใจอื่นๆ ยังคงมีอยู่เช่นเดิม เช่น การจัดเสวนา กฎหมายใหม่คุ้มครองผู้บริโภครวมถึงกิจกรรมเพื่อเยาวชนในโครงการอัจฉริยะเยาวชนประกันภัย เป็นต้น

ท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้อ่านทุกๆ ท่านที่ติดตามอ่านวารสารประกันภัยตลอดมา แล้วพบกันใหม่กับเนื้อหาที่น่าสนใจของวารสารประกันภัยฉบับหน้า

บรรณาธิการ



บทความและความคิดเห็นในวารสารฉบับนี้

เป็นความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

ทางสมาคมประกันวินาศภัยไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป



ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายใหม่

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 หมวดที่ 4 ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่อง ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย ซึ่งจากพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศในเรื่อง กำหนดหลักสูตรและวิธีการอบรมสำหรับผู้ซื้อและขอต่ออายุ ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย และ เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทน/นายหน้าประกันวินาศภัยและบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย

จากมาตรา 65 และมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศหลักสูตรและวิธีการอบรมสำหรับผู้ซื้อและขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย สรุปสาระสำคัญของประกาศดังกล่าว ดังนี้

1. หน่วยงานที่สามารถจัดอบรมตามหลักสูตรฯ ได้แก่ สำนักงาน คปภ. สถาบันประกันภัยไทย สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ สมาคมประกันวินาศภัย สมาคมนายหน้าประกันภัย บริษัทประกันวินาศภัย

2. กรณีของหน่วยงานต่างๆ ที่จะจัดอบรม (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) ให้สามารถยื่นหลักสูตรและรายละเอียดเนื้อหาการอบรมเพื่อขอรับรองจากสำนักงาน คปภ.

3. หลักสูตรมีจำนวน 6 หลักสูตรดังนี้

- (1) หลักสูตรการอบรมเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย (6 ช.ม.)
- (2) หลักสูตรการอบรมเพื่อขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ครั้งที่ 1 (ต่ออายุ 1 ปี) (6 ช.ม.) นายหน้าประกันวินาศภัย 10 ชั่วโมง

- (3) หลักสูตรการอบรมเพื่อขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ครั้งที่ 2 (ต่ออายุ 1 ปี) (6 ช.ม.) นายหน้าประกันวินาศภัย 10 ชั่วโมง
- (4) หลักสูตรการอบรมเพื่อขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ครั้งที่ 3 (ต่ออายุ 5 ปีครั้งแรก) (11 ช.ม.) นายหน้าประกันวินาศภัย 10 ชั่วโมง
- (5) หลักสูตรการอบรมเพื่อขอต่ออายุใบอนุญาตตัวแทนประกันวินาศภัย ครั้งที่ 4 เป็นต้นไป (30 ช.ม.) นายหน้าประกันวินาศภัย 50 ชั่วโมง

นอกจากนั้น มาตรา 64 (8) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศ เรื่อง หลักสูตรและวิธีการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทน/นายหน้าประกันวินาศภัยและบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551 ซึ่งสำนักงาน คปภ. ได้เตรียมแก้ไขประกาศฉบับปัจจุบัน โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. เพิ่มวิชาสอบ วิชา จรรยาบรรณและศีลธรรมของตัวแทนประกันวินาศภัย โดยจะต้องสอบได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 (ทุกประเภทใบอนุญาต)

2. ใบอนุญาตตัวแทนประกันวินาศภัย เฉพาะประเภทการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จะต้องสอบวิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการประกันภัยและวิชาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ด้วย

3. ผู้สอบผ่านจะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (ทุกประเภทใบอนุญาต) สำหรับทุกวิชา ยกเว้นวิชาจรรยาบรรณและศีลธรรม



วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค

โดยท่านชาญณรงค์ ปราบจิตต์
ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ระบบวิธีพิจารณาความแพ่งในปัจจุบันตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักความเสมอภาคระหว่างคู่ความ กล่าวคือ หลักเกณฑ์ต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดขึ้นจะถูกนำมาใช้อย่างเท่าเทียมกันสำหรับคู่ความทั้งสองฝ่ายโดยมิได้คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา อำนาจต่อรอง หรือความสามารถในการเข้าถึงพยานหลักฐานของคู่ความ ในขณะที่คดีผู้บริโภคซึ่งเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภคมีลักษณะที่แตกต่างจากคดีแพ่งทั่วไป เนื่องจากคู่ความสองฝ่ายอยู่ในฐานะที่ไม่เท่าเทียมกันโดยฝ่ายผู้บริโภคมักอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบกว่าในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง ยิ่งถ้าเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าหรือการให้บริการ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงได้ อันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายจนบางครั้งทำให้ปัญหาข้อพิพาทลุกลามบานปลายถึงขั้นมีการใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสมหรือรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อความสงบสุขในสังคม

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 จึงถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้บริโภคมีโอกาสเข้าถึงความยุติธรรมได้โดยสะดวกยิ่งขึ้นและแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมของกระบวนการทางกฎหมายที่เป็นอยู่ตลอดจนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจและป้องปรามผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่สุจริต อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของ

สินค้าและบริการ และยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดียิ่งขึ้น

ข้อพิจารณาเบื้องต้น

1. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อกำหนดวิธีพิจารณาคดีขึ้นเป็นพิเศษสำหรับคดีผู้บริโภค โดยไม่ได้มีการจัดตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาคดีผู้บริโภค โดยเฉพาะดังเช่นคดีชำนาญพิเศษอื่นๆ ที่มีการจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษขึ้นรองรับ ดังนั้น คดีผู้บริโภคจึงยังอยู่ในอำนาจของศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีแพ่งทั่วไป ได้แก่ ศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งธนบุรี ศาลจังหวัดและศาลแขวง แต่ถ้าเมื่อใดคดีนั้นตกอยู่ในเขตอำนาจของศาลชำนาญพิเศษก็ต้องบังคับตามวิธีพิจารณาที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะสำหรับศาลชำนาญพิเศษนั้น ตัวอย่างเช่น คดีแพ่งที่พิพาทกันระหว่างผู้สั่งซื้อสินค้ากับผู้ขายที่อยู่ต่างประเทศ แม้จะอยู่ในความหมายของคำว่า “คดีผู้บริโภค” แต่เมื่อเป็นการซื้อขายระหว่างประเทศ จึงอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และต้องบังคับตามวิธีพิจารณาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 และไม้อาจนำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับได้

2. พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้แต่เฉพาะคดี

ที่มีข้อพิพาทในทางแพ่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น จะนำไปใช้กับคดีอาญาไม่ได้ถึงแม้ว่าคดีอาญานั้นจะมีข้อพิพาทส่วนแพ่งซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการบริโภคสินค้าหรือบริการอยู่ด้วยก็ตาม เนื่องจากบทนิยามคำว่า “คดีผู้บริโภค” ในมาตรา 3 จำกัดไว้แต่เฉพาะคดีแพ่งเท่านั้น ที่จะถือว่าเป็นคดีผู้บริโภค ข้อพิพาทส่วนแพ่งที่พิจารณารวมไปกับคดีอาญาจึงไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “คดีผู้บริโภค” ตามบทนิยามดังกล่าว หากแต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา เว้นแต่จะได้มีการแยกฟ้องข้อพิพาทส่วนแพ่งนั้นเป็นคดีแพ่งต่างหากจากคดีอาญาจึงจะถือว่าเป็นคดีผู้บริโภคที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้

3. บทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัตินี้อาจมีผลกระทบต่อหลักเกณฑ์บางประการที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้การแก้ไขปัญหาข้อพิพาทอันสืบเนื่องจากการบริโภคสินค้าและบริการมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมยิ่งขึ้น เช่น

3.1 บทบัญญัติมาตรา 10 ที่ให้สิทธิผู้บริโภคฟ้องคดีได้โดยที่ไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือหรือไม่ได้ทำนิติกรรมตามแบบที่กฎหมายกำหนด

3.2 บทบัญญัติมาตรา 13 และมาตรา 14 ที่ขยายอายุความกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นโดยผลของสารที่สะสมในร่างกาย และให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ในระหว่างที่มีการเจรจา

3.3 บทบัญญัติมาตรา 40 ที่ให้ศาลมีอำนาจส่งวินิจฉัยที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.4 บทบัญญัติมาตรา 41 ที่ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้าใหม่ให้แก่ผู้บริโภคในกรณีที่ไม้อาจแก้ไขได้หรือนำไปใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่ ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้บริโภค

3.5 บทบัญญัติมาตรา 42 ที่ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ

3.6 บทบัญญัติมาตรา 44 ที่กำหนดให้หุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น หรือบุคคลที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินงานของนิติบุคคล หรือผู้รับมอบทรัพย์สินจากนิติบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบในหนี้ของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นหรือดำเนินการโดยสุจริต

4. การดำเนินคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้มิได้มุ่งแต่เฉพาะการแก้ปัญหาข้อพิพาทระหว่างคู่ความเท่านั้น ในกรณีที่ข้อเท็จจริงในคดีเกี่ยวพันไปถึงความปลอดภัยของผู้บริโภครายอื่น พระราชบัญญัตินี้ได้ให้อำนาจศาลที่จะมีคำสั่งเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคเหล่านั้นได้ เช่น การสั่งให้ใช้วิธีการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวมตามมาตรา 56 และมาตรา 63 หรือการสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเรียกสินค้าคืนจากผู้บริโภคและเรียกเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายออกจากตลาดตามมาตรา 43

หลักวิธีพิจารณาพื้นฐาน

1. หลักความสะดวกและประหยัด เป็นหลักการสำคัญเพื่อให้ผู้บริโภคมีโอกาสเข้าถึงความยุติธรรมได้ง่ายขึ้น ดังปรากฏอยู่ในมาตรา 18 ที่กำหนดให้ผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทน

ผู้บริโภครับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง หรือ มาตรา 20 และมาตรา 26 ที่ให้โจทก์และจำเลย สามารถยื่นฟ้องหรือให้การด้วยวาจาได้ เป็นต้น

2. หลักความรวดเร็ว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ผู้บริโภคได้รับการเยียวยาความเสียหายโดยเร็วและ ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจเกินสมควร ดังปรากฏอยู่ในมาตรา 24 และมาตรา 35 ที่กำหนด ให้การนัดพิจารณาครั้งแรกจะต้องกระทำโดยเร็ว และ ในกรณีที่จำเป็นต้องสืบพยานจะต้องสืบพยานติดต่อกันไปโดยไม่เลื่อนคดีวันแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจ ก้าวล่วงเสียได้ หรือมาตรา 49 ที่บัญญัติให้การ พิจารณาพิพาทภายในศาลชั้นอุทธรณ์ซึ่งเป็นศาล ชั้นที่สุด ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว เป็นต้น

3. หลักไม่เป็นทางการ การดำเนินกระบวนการ พิจารณาในคดีผู้บริโภคมีลักษณะที่ไม่เคร่งครัดต่อ ระเบียบพิธีการเหมือนคดีแพ่งทั่วไปเพื่อมิให้อาชนะ กันโดยอาศัยเทคนิคทางกฎหมาย ดังปรากฏอยู่ใน มาตรา 9 ที่ให้อำนาจศาลสั่งให้คู่ความทำการแก้ไข ข้อผิดระเบียบหรือผิดหลงภายในระยะเวลาและ เงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนดได้ หรือมาตรา 15 ที่ศาลอาจมีคำสั่งให้延หรือขยายระยะเวลาที่กำหนด ไว้สำหรับการดำเนินกระบวนการพิจารณาได้ตามความ จำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือมาตรา 25 ที่เน้นการใช้กระบวนการไกล่เกลี่ยเป็นหลักใน การระงับข้อพิพาท เป็นต้น

4. หลักสุจริต การใช้สิทธิภายใต้พระราช บัญญัตินี้จะต้องกระทำด้วยความสุจริตไม่ว่าจะเป็น ฝ่ายผู้ประกอบการหรือฝ่ายผู้บริโภค ดังที่ปรากฏ อยู่ในมาตรา 12 ซึ่งบังคับว่าในการใช้สิทธิหรือการ ชำระหนี้ ผู้ประกอบการต้องกระทำด้วยความสุจริต

หรือมาตรา 18 วรรคสอง ที่กำหนดสภาพบังคับว่า ถ้าผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค นำคดีมาฟ้องโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ศาลมี อำนาจสั่งให้บุคคลนั้นชำระค่าฤชาธรรมเนียมที่ได้รับ ยกเว้นก็ได้ หรือมาตรา 41 ที่ให้อำนาจศาลสั่งให้ ผู้ประกอบการเปลี่ยนสินค้าใหม่ให้แก่ผู้บริโภคได้นั้น จะต้องคำนึงถึงความสุจริตของผู้บริโภคประกอบด้วย เป็นต้น

ความหมายของคดีผู้บริโภค

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างจากประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหลายประการ เช่น

- การยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมให้แก่ผู้บริโภค หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค
- การใช้วิธีการชั่วคราวก่อนยื่นฟ้องคดี เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคเป็น ส่วนรวม
- ภาระการพิสูจน์
- การถือข้อเท็จจริงเป็นยุติตามคดีก่อน
- การพิพาทเกินคำขอหรือให้มีผลถึง ผู้บริโภคที่ไม่ใช่คู่ความในคดีได้
- การกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษ
- สิทธิในการยื่นอุทธรณ์และฎีกา เป็นต้น

ดังนั้นการวินิจฉัยว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภค จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบวิธีพิจารณาที่จะนำ มาใช้และสิทธิหน้าที่ของคู่ความในคดี จึงจำเป็นที่ จะต้องทำความเข้าใจถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภค

บทบัญญัติมาตรา 3 ได้ให้คำนิยามหรือ



อธิบายความหมายของคดีผู้บริโภคไว้โดยจำแนกคดีผู้บริโภคออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา 19 หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ (มาตรา 3(1))

การนิยามความหมายของคดีผู้บริโภคตามอนุมาณานี้ไม่ได้ใช้ข้อหาหรือกฎหมายที่พิพาทเป็นเครื่องชี้วัดดังเช่นคดีจำนำพิเศษอื่นๆ หากแต่ยึดเอาสถานะหรือความสัมพันธ์ระหว่างคู่ความซึ่งฝ่ายหนึ่งเป็นผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคและอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเป็นหลักในการกำหนดลักษณะคดีผู้บริโภค องค์ประกอบที่จะทำให้เกิดคดีเป็นคดีผู้บริโภคตามอนุมาณานี้มีด้วยกัน 3 ประการ คือ

1.1 ต้องเป็นคดีแพ่งที่พิพาทระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา 19 หรือตามกฎหมายอื่นฝ่ายหนึ่ง กับ ผู้ประกอบการธุรกิจอีกฝ่ายหนึ่ง

ความหมายของคำว่า “ผู้บริโภค” และ “ผู้ประกอบการธุรกิจ” เป็นไปตามที่นิยามไว้ในมาตรา 3 ของพระราชบัญญัตินี้ ส่วนคำว่า “ผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค” กฎหมายไม่ได้ให้คำนิยามไว้เนื่องจากมีความชัดเจนอยู่ในมาตรา 19 แล้ว

1.1.1 “ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค.... ซึ่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 3 ได้ให้คำนิยาม “ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้ซึ่ง

ได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม จึงสามารถแยกบุคคลที่เป็นผู้บริโภคตามบทนิยามนี้ออกได้ เป็น 3 จำพวก คือ

(ก) ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจ

“ผู้ซื้อ” เมื่อพิจารณาประกอบกับนิยามคำว่า “ซื้อ” ตามกฎหมายดังกล่าวแล้วหมายความว่า ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ หรือผู้ได้มาไม่ว่าด้วยประการใดๆ โดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น และ

“ผู้ได้รับบริการ” เมื่อพิจารณาประกอบกับนิยามคำว่า “บริการ” ตามกฎหมายดังกล่าวแล้วหมายความว่า ผู้ได้รับการจัดทำการงานให้ ผู้ได้รับสิทธิใดๆ หรือได้ใช้หรือได้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใดๆ โดยเสียค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

ดังนั้น การจะเป็นผู้บริโภคในกลุ่มนี้ต้องเป็นกรณีที่มีการเสียค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ

- เกษตรกรผู้ขายผลผลิตทางการเกษตรแก่พ่อค้าคนกลางที่รับซื้อไม่ใช่ผู้บริโภคเพราะเป็นผู้ขายมิใช่ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากพ่อค้าเหล่านั้น และพ่อค้าคนกลางที่ซื้อไปเพื่อขายต่อก็ไม่ใช่ผู้บริโภค คดีพิพาทระหว่างบุคคลทั้งสองจึงมิใช่คดีผู้บริโภค

(ข) ผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือ

รับบริการ

การที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 จัดบุคคลกลุ่มนี้เป็นผู้บริโภคทำให้บุคคลเหล่านี้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย หากได้รับความเดือดร้อนก็สามารถร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ ถึงแม้ว่าผู้หนึ่งจะยังไม่ได้ซื้อสินค้าหรือใช้บริการแต่อย่างใด และเมื่อมีการโยนคำถามคำว่า “ผู้บริโภค” ตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บุคคลเหล่านี้จึงอยู่ในความหมายของคำว่า “ผู้บริโภค” ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

(ก) ผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

บุคคลที่จะเป็นผู้บริโภคในกลุ่มนี้จะต้องได้ใช้สินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ เช่น บุคคลในครอบครัวหรือพนักงานในองค์กรต่างๆ ที่หัวหน้าครอบครัวหรือนายจ้างเป็นผู้ซื้อหรือจัดหาสินค้าหรือบริการมาให้ใช้ แม้จะไม่ได้เสียค่าตอบแทนด้วยตนเองก็ถือว่าเป็นผู้บริโภคเช่นกัน แต่ถ้าเป็นการนำสินค้าไปใช้หรือได้รับบริการโดยไม่ชอบ เช่น ลักขโมยไปใช้ย่อมไม่ถือว่าเป็นผู้บริโภคตามข้อนี้

1.1.2 “ผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา 19 หรือตามกฎหมายอื่น” ไม่มีบทนิยามไว้ แต่เป็นที่เข้าใจได้ว่าจะต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้บุคคลนั้นมีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคได้โดยตรงซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 3 องค์กรดังที่บัญญัติอยู่ในมาตรา 19 และในกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 คือ

(ก) คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคได้ 2 กรณี คือ คดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรและคดีที่ผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิร้องขอซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม

(ข) สมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 40 และ 41 ซึ่งมีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคที่เป็นสมาชิกของสมาคมเท่านั้น

(ค) มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง มีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551

ส่วนในอนาคตหากมีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานหรือองค์กรใดมีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค คดีที่หน่วยงานหรือองค์กรนั้นฟ้องร้องอาจถือได้ว่าเป็นคดีผู้บริโภคหากเข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้

1.1.3 “ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค.... ซึ่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 3 ได้ให้นิยาม “ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการโฆษณาด้วย



ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงหมายถึงบุคคลดังต่อไปนี้

(ก) **ผู้ขาย** เมื่อพิจารณาประกอบกับนิยามคำว่า “ขาย” ตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว “ผู้ขาย” หมายถึง ผู้ให้เช่า ผู้ให้เช่าซื้อ หรือผู้จัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใดๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นตลอดจนผู้เสนอหรือชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

(ข) **ผู้ผลิตเพื่อขาย** เมื่อพิจารณาประกอบกับนิยามคำว่า “ผลิต” ตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว หมายถึง ผู้ทำ ผสม ปُرุง ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปรรูป และหมายความรวมถึงผู้ทำการเปลี่ยนรูป ดัดแปลง คัดเลือก หรือแบ่งบรรจุเพื่อขาย ดังนั้นผู้ซื้อสินค้ามาใช้ในการผลิตเพื่อขายต่อย่อมเป็นผู้ประกอบธุรกิจเพราะมิได้เป็นผู้ที่ใช้หรือบริโภคสินค้าจริง

(ค) **ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย** บุคคลเหล่านี้ถือว่าเป็นผู้ประกอบธุรกิจ หากมีข้อพิพาทกับผู้ที่ยาสินค้าให้ย่อมมิใช่คดีผู้บริโภค

(ง) **ผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า** เช่น ผู้ค้าปลีกซึ่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตหรือผู้ขายส่ง ย่อมเป็นผู้ประกอบธุรกิจมิใช่ผู้บริโภค คดีแพ่งที่พิพาทกันระหว่างบุคคลเหล่านี้กับผู้ผลิตหรือผู้ขายส่งจึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบธุรกิจด้วยกัน และไม่ใช่อคดีผู้บริโภค

(จ) **ผู้ให้บริการ** เมื่อพิจารณาประกอบกับนิยามคำว่า “บริการ” ตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว หมายถึง ผู้รับจัดทำการทำงาน ผู้ให้สิทธิใดๆ หรือให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใดๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึงผู้รับจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

(จ) ผู้ประกอบกิจการโฆษณา

เมื่อพิจารณาประกอบกับนิยามคำว่า “โฆษณา” ตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว หมายถึงผู้ประกอบกิจการซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะกระทำการไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

1.2 ต้องเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมาย

องค์ประกอบส่วนนี้ไม่ค่อยมีความสำคัญมากนักเพราะกฎหมายไม่ได้จำกัดว่าต้องเป็นข้อพิพาทในเรื่องใดโดยเฉพาะเจาะจงเพียงแต่สิทธิหรือหน้าที่ที่พิพาทกันต้องเป็นเรื่องที่กฎหมายรับรอง ดังนั้น มูลคดีที่เกิดข้อพิพาทขึ้นอาจเป็นเรื่องสัญญา ละเมิด หรือกฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใดให้สิทธิไว้แล้ว มีการละเมิดสิทธินั้น เช่น พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 มาตรา 33 ให้สิทธิผู้บริโภคบอกเลิกสัญญาซื้อสินค้าหรือบริการได้ภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับสินค้าหรือบริการ หากผู้ประกอบธุรกิจไม่คืนเงินภายใน 15 วันตามมาตรา 36 ผู้บริโภคย่อมฟ้องเรียกเงินคืนได้และถือว่าเป็นคดีผู้บริโภค หรือพระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 มาตรา 40 ให้อำนาจฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำความผิดและถือว่าเป็นคดีผู้บริโภคเช่นกัน

1.3 ต้องเป็นข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ

องค์ประกอบสุดท้ายนี้เป็นการตีกรอบเพื่อมิให้มีการนำวิธีพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

ไปใช้กับเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริโภคสินค้าหรือบริการโดยตรงซึ่งอยู่นอกเหนือเจตนารมณ์ของกฎหมาย เช่น คดีหมิ่นประมาทระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภค เป็นต้น ส่วนถ้อยคำที่ว่า “อันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ” อาจทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนไปได้ว่าจะต้องมีการใช้สินค้าหรือบริการแล้วเท่านั้นจึงจะเป็นคดีผู้บริโภคซึ่งไม่ถูกต้องลำพังแต่ผู้บริโภคตกลงซื้อสินค้าหรือบริการเพื่อนำมาบริโภคแม้จะยังไม่ได้ใช้หากเกิดข้อพิพาทขึ้น เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจส่งมอบสินค้าไม่ครบถ้วน ก็ต้องถือว่าเป็นข้อพิพาทนั้นเป็นผลเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการและเป็นคดีผู้บริโภคเช่นกัน

2. คดีแพ่งตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย (มาตรา 3(2))

คดีผู้บริโภคตามอนุमतรานี้ใช้ข้อหาหรือกฎหมายที่พิพาทกันเป็นตัวชี้วัด กล่าวคือ ถ้าเป็นข้อพิพาทตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 ต้องถือว่าคดีนั้นเป็นคดีผู้บริโภค โดยผู้ซึ่งเป็นโจทก์ฟ้องคดีตามกฎหมายดังกล่าวคือผู้ได้รับความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย (อาจเป็นผู้บริโภค บุคคลในครอบครัว หรือพนักงานของผู้บริโภค หรือบุคคลอื่นที่บังเอิญได้รับความเสียหายจากการใช้สินค้านั้น) หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้เสียหายตามมาตรา 10 ส่วนผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยคือผู้ประกอบการซึ่งอาจเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผู้นำเข้าหรือบุคคลอื่นตามคำนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการ” ในกฎหมายดังกล่าว

3. คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกันกับคดีตามมาตรา 3(1) หรือ (2)

คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้บริโภคตามมาตรา 3(1) หรือ (2) เช่น คดีที่ฟ้องให้รับผิดชอบตามสัญญา คำประกัน สัญญาจำนอง สัญญาจำนำ หรือสัญญาประกันภัยจำนอง เป็นต้น ซึ่งโดยปกติคดีเหล่านี้จะไม่อยู่ในความหมายของคดีผู้บริโภคตามมาตรา 3(1) หรือ (2) แต่ตามมาตรา 3(3) ให้ถือว่าเป็นคดีผู้บริโภคด้วยเพื่อมิให้ผลแห่งคดีเกิดความลักลั่นกันและไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการพิจารณาคดีดังกล่าวรวมหรือแยกกับคดีผู้บริโภคตามมาตรา 3(1) หรือ (2)

4. คดีแพ่งที่มีกฎหมายบัญญัติให้ใช้วิธีพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

อนุमतรานี้เปิดโอกาสให้กฎหมายที่ออกมาในภายหลังสามารถกำหนดให้นำวิธีพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้กับคดีอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา 3(1) (2) และ (3) และให้ถือว่าคดีเหล่านั้นเป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การขอไว้วินิจฉัยปัญหาว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภค

1. เนื่องจากวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้มีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างจากวิธีพิจารณาคดีแพ่งทั่วไปหลายประการ จึงอาจเกิดข้อโต้แย้งขึ้นว่าคดีที่ถูกจัดว่าเป็นคดีผู้บริโภคนั้นมีความจริงเป็นคดีแพ่งทั่วไป มิใช่คดีผู้บริโภคหรือในทางกลับกันอาจมีการโต้แย้งว่าคดีที่ถูกจัดเป็นคดีแพ่งทั่วไปนั้นความจริงแล้วเป็นคดีผู้บริโภค บทบัญญัติมาตรา 8 จึงกำหนดให้ประธานศาลอุทธรณ์เป็นผู้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าว และคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด



2. คำว่า “ประธานศาลอุทธรณ์” หมายถึง ประธานศาลอุทธรณ์ (กลาง) เท่านั้น ไม่รวมถึง ประธานศาลอุทธรณ์ภาค เพราะเหตุว่าเมื่อใดที่ พระราชบัญญัตินี้ประสงค์จะให้หมายถึงศาลอุทธรณ์ ภาคด้วย จะบัญญัติไว้ชัดเจนดังที่ปรากฏในหมวด 3 ว่าด้วยการอุทธรณ์และหมวด 4 ว่าด้วยการฎีกา ดังนั้น การส่งปัญหาไปให้วินิจฉัยตามมาตรานี้ ศาลชั้นต้น ทั่วประเทศจึงต้องส่งไปยังศาลอุทธรณ์ (กลาง) เพียง แห่งเดียว เหตุผลที่กฎหมายกำหนดไว้เช่นนี้ก็เพื่อ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในแนวคำวินิจฉัยและ ความชัดเจนแน่นอนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

3. อำนาจในการวินิจฉัยของประธานศาล อุทธรณ์เป็นเพียงการวินิจฉัยว่าคดีที่พิพาทนั้นเป็น คดีผู้บริโภคหรือคดีแพ่งทั่วไป ไม่เกี่ยวข้องหรือ ก้าวล่วงไปถึงการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับเขตอำนาจ ศาล กล่าวคือ หากมีปัญหาว่าคดีที่พิพาทนั้นอยู่ใน เขตอำนาจของศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แพ่งทั่วไปหรือศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษ ผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัย ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการ จัดตั้งศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษนั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าคดีแพ่งที่ พิพาทนั้นเกี่ยวข้องกับการซื้อขายระหว่างประเทศ หรือการขนส่งระหว่างประเทศและมีปัญหาว่าจะต้อง ขึ้นสู่ศาลใดระหว่างศาลแพ่งกับศาลทรัพย์สินทาง ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ถึงแม้ว่าคู่ความใน คดีจะอยู่ในสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจและผู้บริโภค ก็ตาม แต่ปัญหาที่จะวินิจฉัยมิใช่ปัญหาว่าคดีนั้นเป็น คดีผู้บริโภคหรือไม่ หากแต่เป็นปัญหาว่าคดีนั้นอยู่ใน เขตอำนาจของศาลใด กรณีจึงต้องเสนอปัญหาไปให้ ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง

ประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 9

4. การยกปัญหาขึ้นเพื่อขอให้ประธานศาล อุทธรณ์วินิจฉัยอาจกระทำได้ 2 ทาง คือ โดยคู่ความ เป็นผู้ขอหรือโดยศาลเห็นสมควรเอง เจ้าพนักงานคดี ไม่มีอำนาจยกปัญหาดังกล่าวขึ้นเพื่อขอให้มีการ วินิจฉัย

5. การขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ปัญหาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่คู่ความเป็นผู้ขอหรือโดย ศาลเห็นสมควรเองจะต้องกระทำภายในระยะเวลาที่ กฎหมายกำหนดไว้ กล่าวคือ

5.1 ถ้าเป็นการขอในคดีผู้บริโภค ต้อง กระทำอย่างช้าในวันนัดพิจารณา

5.2 ถ้าเป็นการขอในคดีแพ่งอื่น ต้อง กระทำอย่างช้าในวันขึ้นสองสัปดาห์หรือวันสิบพยานใน กรณีที่ไม่มีการขึ้นสองสัปดาห์

ดังนั้น การขอให้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวจะ กระทำได้อีกเฉพาะในระหว่างการพิจารณาของศาล ชั้นต้นเท่านั้น หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น แล้วคู่ความหรือศาลจะหยิบยกปัญหาดังกล่าวขึ้น เพื่อขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยอีกไม่ได้

6. การส่งเรื่องไปยังประธานศาลอุทธรณ์ ความในวรรคสามของ มาตรา 8 เปิดโอกาสให้สามารถ ส่งโดยทางโทรสารหรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ได้ก็ได้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ซึ่งศาลอุทธรณ์คงต้อง กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ให้ชัดเจนคล้ายกับ กรณีการส่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวในคดีอาญาไปยัง ศาลสูงเพื่อพิจารณาสั่งโดยทางโทรสารหรือจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ดังเช่นที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

7. เอกสารที่ต้องจัดส่ง เอกสารที่จำเป็นต้อง

ส่งไปเพื่อประกอบการวินิจฉัยอย่างน้อยต้องมีคำฟ้อง คำให้การ และรายงานกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้อง และหากศาลชั้นต้นเห็นว่าการฟ้องคดีที่มีอยู่ตาม คำฟ้องและคำให้การอาจไม่เพียงพอแก่การวินิจฉัย ศาลชั้นต้นอาจสอบถามข้อเท็จจริงที่สำคัญเพิ่มเติม เช่น ในกรณีที่เป็นปัญหาว่ามีการให้คำตอบแทน หรือไม่ ศาลชั้นต้นอาจสอบถามถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับผลประโยชน์ต่างๆ ที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง อาจได้รับ แล้วจัดแจ้งไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณา เพื่อประกอบการพิจารณาของประธานศาลอุทธรณ์

8. การดำเนินกระบวนการพิจารณาในระหว่าง รอฟังคำวินิจฉัย กฎหมาย ไม่ได้บังคับว่าเมื่อมีการ หยิบยกปัญหาตามมาตรานี้แล้ว ศาลชั้นต้นจะต้อง หยุดการพิจารณาคดีไว้ ในทางตรงกันข้ามกลับ กำหนดว่าให้ประธานศาลอุทธรณ์มีคำวินิจฉัย และแจ้งผลไปยังศาลชั้นต้นโดยเร็ว ทั้งยังระบุว่า คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ไม่กระทบถึง กระบวนการพิจารณาใดๆ ที่ได้กระทำไปก่อนที่จะมี คำวินิจฉัยนั้น แสดงว่ากฎหมายไม่ประสงค์ที่จะให้มี

การประวิงคดี ดังนั้น ศาลชั้นต้นจึงไม่จำเป็นต้องงด การดำเนินกระบวนการพิจารณาไว้ในระหว่างที่รอฟัง คำวินิจฉัย และเมื่อได้รับผลคำวินิจฉัยแล้วก็ควร รีบแจ้งให้คู่ความทราบและดำเนินการให้เป็นไปตาม คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อไป เช่น หากประธานศาล อุทธรณ์มีคำวินิจฉัยว่าคดีพิพาทไม่ใช่คดีผู้บริโภค ดังที่ศาลได้จัดไว้ ศาลชั้นต้นก็ต้องจำหน่ายรายการ เกี่ยวกับคดีนั้นที่ลงไว้ในสารบบความคดีผู้บริโภค และโอนคดีนั้นไปลงในสารบบความคดีแพ่งทั่วไป และดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งบางกรณีอาจต้อง มีคำสั่งแก้ไขกระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เช่น ให้เปลี่ยนวันนัดพิจารณาที่ได้กำหนดไว้เป็นวัน ชี้สองสถานแทน เป็นต้น หรือหากประธานศาล อุทธรณ์มีคำวินิจฉัยว่าคดีพิพาทเป็นคดีผู้บริโภค ศาลชั้นต้นอาจต้องมีคำสั่งจำหน่ายคดีและสั่งคืน ค่าฤชาธรรมเนียม เพื่อให้ไปฟ้องคดียังภูมิลำเนาของ ผู้บริโภค





กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล แบบอัตโนมัติ (File and Use)

ตามวารสารประกันภัย ปีที่ 23 ฉบับที่ 99 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2551 ในหัวข้อ “รอบรู้ประกันภัย” เรื่อง กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล แบบอัตโนมัติ (File and Use) หน้าที่ 8 เกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกันภัยรายปีสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (กรณีชำระเบี้ยประกันภัยรายปี หรือรายเดือน โดยหักบัญชีธนาคาร หรือบัตรเครดิต) ตารางที่ 1 อัตราเบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (รวมการถูกฆาตกรรมหรือถูกทำร้ายร่างกาย): ชั้นอาชีพ 1 ขอแก้ไขอัตราเบี้ยประกันภัย โดยขอให้ยึดตามตารางด้านล่างนี้แทน

ข้อตกลงคุ้มครอง	อัตราเบี้ยประกันภัยรายปี	
	ชั้นต่ำ	ชั้นสูง
1. ผลประโยชน์การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สลายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง (อ.บ.1)	0.10%	0.25%
1.1 การเสียชีวิต	0.07%	0.17%
1.2 การสูญเสียอวัยวะ สลายตา	0.01%	0.03%
1.3 ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง	0.02%	0.05%
2. ผลประโยชน์การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สลายตา การรับฟังการพูดออกเสียง หรือทุพพลภาพถาวร (อ.บ.2)	0.15%	0.35%
2.1 การเสียชีวิต	0.07%	0.17%
2.2 การสูญเสียอวัยวะ สลายตา การรับฟังการพูดออกเสียง	0.04%	0.09%
2.3 ทุพพลภาพถาวร	0.04%	0.09%
3. ผลประโยชน์ทุพพลภาพชั่วคราวสิ้นเชิง	15%	50%
4. ผลประโยชน์ทุพพลภาพชั่วคราวบางส่วน	25%	75%
5. ผลประโยชน์การรักษาพยาบาล		
5.1 จำนวนเงินเอาประกันภัยตั้งแต่ 5,000 บาทแรก	180 บาท	630 บาท
5.2 จำนวนเงินเอาประกันภัยส่วนเพิ่มต่อ 1,000 บาท	10 บาท	28 บาท
6. ผลประโยชน์กระดูกแตกหัก ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก และการบาดเจ็บอวัยวะภายใน	0.80%	1.50%
7. ผลประโยชน์การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล	25%	75%
8. ผลประโยชน์อุบัติเหตุสาธารณะ	0.01%	0.04%





โครงการ “อัจฉริยะเยาวชนประกันภัย”

สมาคมประกันวินาศภัย โดยคณะอนุกรรมการส่งเสริมการประกันภัย เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเผยแพร่ความรู้ด้านการประกันวินาศภัยแก่กลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาเนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจได้อย่างรวดเร็วจึงได้ริเริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมความรู้ด้านประกันภัยให้แก่เยาวชนอย่างต่อเนื่องเป็นต้นมา และในปี 2551 นี้ ได้ดำเนินการจัดการแข่งขัน “โครงการ อัจฉริยะเยาวชนประกันภัย” ขึ้นเพื่อเผยแพร่และพัฒนาความรู้ทางด้านการประกันวินาศภัยแก่เยาวชน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตโดยจัดขึ้นทั่วประเทศ ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากนักเรียนของสถาบันต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเยาวชนมีความสนใจเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยมากขึ้น

สำหรับ โครงการ อัจฉริยะเยาวชนประกันภัย นี้ เปิดโอกาสให้เยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ เข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาประกันภัยเพื่อชิงแชมป์ประเทศไทยชิงทุนการศึกษากว่า

300,000 บาท การแข่งขันในโครงการนี้จะแบ่งการแข่งขันออกเป็น 5 ภูมิภาค คือ 1. ภาคใต้ 2. ภาคภาคตะวันออกและภาคกลาง 3. กรุงเทพฯและปริมณฑล 6 จังหวัด 4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5. ภาคเหนือ โดยการคัดเลือกจากเยาวชนที่เข้าแข่งขันของแต่ละภาคส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันโรงเรียนละ 1 ทีม ทีมละ 2 คน แข่งขันรอบแรกของแต่ละภูมิภาค เพื่อเข้ามาแข่งขันหาตัวแทนภาคภูมิภาคละ 2 ทีม โดยทีมที่เป็นตัวแทนภาค 2 ทีมนั้นจะได้เข้าร่วมแข่งขันชิงแชมป์ประเทศไทย ซึ่งการจัดการโครงการ อัจฉริยะเยาวชนประกันภัยนี้ ได้ดำเนินการแข่งขันมาแล้ว 2 ภูมิภาค ครั้งแรกจัดที่ ภาคใต้ ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตตรัง จังหวัดตรัง ตัวแทนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 2 ทีม คือ

1. รางวัลชนะเลิศโรงเรียนมหาวชิรุณห

นายณรสินธุ์ เทียนเมธากูร และ นายวสิน นิลวงศ์

2. รางวัลรองชนะเลิศโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย

นางสาวณัฐณี ศิวดำรงพงศ์ และ

นายวีระชัน บุญประสงค์กิจ



ครั้งที่สอง จัดที่ ภาคตะวันออกและภาคกลาง ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ตัวแทนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 2 ทีม คือ

1. รางวัลชนะเลิศ โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย
ม.ล.มานิดา ศุขสวัสดิ์ และนางสาวพัชรภรณ์ อ่อนเทศ
2. รางวัลรองชนะเลิศ โรงเรียนศรัทธาสมุทร
นายวิจิต เบญจกุ่มริน และนายสหรัฐ เทพเรณู



ในการแข่งขันครั้งต่อไปเป็นการแข่งขันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งในฉบับหน้าเป็นฉบับส่งท้ายปี เราจะได้พบกับตัวแทนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพฯ ปริมณฑล และภาคเหนือ เพื่อเป็นตัวแทนเข้าชิงแชมป์ระดับประเทศต่อไป





❖ คณะอนุกรรมการส่งเสริมการประกันภัย โดยความร่วมมือจากศูนย์บริการวิชาการ และฝึกอบรมคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดพิธีเปิดการอบรมโครงการพัฒนา ผู้บริหารธุรกิจประกันวินาศภัยรุ่นที่ 15 (IMDP 15) เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2551 ณ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง จัดทัศนศึกษา ณ สำนักบริหารจัดการเขตปลอดอากร การท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ คลังสินค้า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และคลังสินค้า บริษัท บางกอก ไฟร์ เซอร์วิส จำกัด (BFS) เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2551



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง จัดสัมมนาเรื่อง “ความรู้เกี่ยวกับสินไหมการประกันภัยทางทะเลและกรณีศึกษาข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง” เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2551 ณ ห้อง ศรีสุรวงศ์ A ชั้น 11 โรงแรมวันนา ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการส่งเสริมการประกันภัย นำคณะผู้เข้ารับการอบรมโครงการพัฒนาผู้บริหาร ธุรกิจประกันวินาศภัยรุ่นที่ 15 (IMDP 15) เข้าร่วมกิจกรรมสายสัมพันธ์สร้างสรรค์ทีมงาน เมื่อวันที่ 30 - วันอาทิตย์ที่ 31 สิงหาคม 2551 ณ โรงแรมบ้านอัมพวา รีสอร์ทแอนด์สปา จังหวัดสมุทรสงคราม





• คณะอนุกรรมการส่งเสริมการประกันภัยจัด สัมมนา เรื่อง “จิตเบิกบาน การงาน สำเร็จ” เมื่อวันอังคาร ที่ 5 สิงหาคม 2551 ณ โรงแรมสวิสโฮเต็ล เลอ คองคอร์ด ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพฯ



• สมาคมประกันวินาศภัย ร่วมแสดงความยินดีกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เนื่องในวันครบรอบ 1 ปี โดยมีคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ มอบกระเช้าดอกไม้ให้แก่เลขาธิการ คปภ. ณ สำนักงาน คปภ. สนามบินน้ำ



• ชมรม IT ประกันภัย จัดสัมมนา เรื่อง “แนวทางการกำหนดกรอบการกำกับดูแลเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk - Based Capital) สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่าย IT ประกันภัย” เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2551 ณ ห้องประชุมประไพ วิริยะพันธุ์ ลุมพินี กรุงเทพฯ



• คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ ร่วมจัดบูธนิทรรศการในงาน “มหกรรมมั่นใจไทยแลนด์ดีแน่นอนเพื่อคนไทย” ระหว่างวันที่ 17 - 20 กรกฎาคม 2551 ณ อาคารอิมแพ็ค ชาเลนเจอร์ เมืองทองธานี

คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ ร่วมสนับสนุนเงินรางวัลการประกวดการจัดนิทรรศการ “วันเยาวชนรักความปลอดภัย ครั้งที่ 9” จำนวน 10,000 บาท โดยมีพลเอกเลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ การป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ เป็นผู้รับมอบ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2551 ณ สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพฯ





❖ คณะอนุกรรมการ
ประกันภัยสัมพันธ์
เข้าร่วมจัดงาน “วัน
ชมรมเยาวชนรักความ
ปลอดภัย ครั้งที่ 9” ใน
วันที่ 12 สิงหาคม
2551 ณ สวนสัตว์ดุสิต



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ โดยชมรม
PR ประกันภัย ร่วมงาน “พี่เพื่อน้อง จากผองเพื่อน
ชาวประกัน ปีที่ 3” โดยให้การสนับสนุนการปลูกผัก
ไร้ดิน (ไฮโดรบ็อก) ณ โรงเรียนบ้านด่านจันทร์ อำเภอสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ ร่วมกับสถาบันการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ จัดอบรมหลักสูตรการ
ประชาสัมพันธ์สำหรับเจ้าหน้าที่ประกันวินาศภัย รุ่นที่ 17 โดยมีนางนวลพรรณ ล่ำซำ ประธานคณะอนุกรรมการประกันภัย
สัมพันธ์เป็นประธานเปิดการอบรม ณ สถาบันการประชาสัมพันธ์ ซอยอารีย์ กรุงเทพฯ และมีพิธีปิดการอบรม เมื่อวันที่
12 - 13 กันยายน ณ โรงแรม บ้านท้ายหาด จังหวัด สมุทรสงคราม



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ โดยชมรม Young Insurer Club (Y.I.C.)
จัดสัมมนาหัวข้อ “พลิกมุมมองชีวิตเปลี่ยน” (Positive Thinking) เมื่อวันที่ 8
สิงหาคม 2551 ณ โรงแรมคอนราด กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ มอบถุงยังชีพจำนวน 500 ชุด ให้กับ นายกเหล่ากาชาดจังหวัดหนองคาย ณ หน่วยกาชาดจังหวัดหนองคาย เพื่อนำถุงยังชีพไปมอบให้แก่ราษฎร ที่ได้รับความเดือดร้อนจากอุทกภัยน้ำท่วม



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ มอบกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลให้แก่นักฟุตบอลทีมสิงห์ยุสตาร์ วงเงินคุ้มครอง 100,000 บาท ณ สมาคมประกันวินาศภัย



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ โดยสโมสรสมาชิกประกันภัย จัดแข่งขันวอลเลย์บอลประกันภัย ครั้งที่ 2 ประเภททีมชาย และทีมหญิง เมื่อวันที่ 12 - 13 กรกฎาคม 2551 ณ สนามกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ โดยสโมสรสมาชิกประกันภัย จัดแข่งขันบาสเกตบอลประกันภัย ครั้งที่ 2 ประเภททีมชาย และทีมหญิง เมื่อวันที่ 9 - 10 สิงหาคม 2551 ณ สนามกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยเบ็ดเตล็ด โดยคณะกรรมการโครงการประกันภัยพืชผลโดยใช้ดัชนีภูมิอากาศได้เข้าร่วมพิธีมอบค่าสินไหมทดแทนการประกันภัยพืชผลโดยใช้ดัชนีภูมิอากาศให้กับเกษตรกร เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2551 และวันที่ 1 กันยายน 2551



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยสัมพันธ์ โดยสโมสรสมาชิก ประกันภัย จัดแข่งขันเซปักตะกร้อประกันภัย ครั้งที่ 2 เมื่อวันเสาร์ที่ 20 กันยายน 2551 ณ สนามกีฬาประชาชนเอน กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยทรัพย์สิน ประชุมร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และสมาคมยางพาราไทย เพื่อหารือปัญหาการประกันวินาศภัย (ยางพารา) เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2551 ณ ห้องประชุม ชั้น 2 สมาคมฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยเบ็ดเตล็ด โดยชมรมประกันภัยอุบัติเหตุและสุขภาพ จัดสัมมนาเรื่อง “เทคนิคการพิสูจน์หลักฐานการประกันภัยอุบัติเหตุ” เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2551 ณ โรงแรมสวิสโฮเทล เลอ คองคอร์ด กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยทรัพย์สิน โดยชมรมสินไหมทดแทน จัดโครงการศึกษาดูงาน ณ โรงไฟฟ้าราชบุรี และบริษัท รัตนโกสินทร์ เซรามิกส์ 4 จำกัด เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 ณ จังหวัดราชบุรี



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยทรัพย์สิน จัดประชุมหารือเรื่อง แนวทางการปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยทรัพย์สิน เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2551 ณ ห้อง Salon A โรงแรมสวิสโฮเต็ล เลอ คองคอร์ด กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยทรัพย์สิน โดยชมรมบริหารความเสี่ยงภัย จัดสัมมนาความรู้ด้านการสำรวจความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน เรื่อง “ความเสี่ยงภัยของโรงสีข้าว โรงคัดข้าว และระบบพันสี” เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2551 ณ ห้อง Salon B โรงแรมสวิสโฮเต็ล เลอ คองคอร์ด กรุงเทพฯ



❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยยานยนต์ โดยชมรมนักกฎหมายประกันภัย จัดสัมมนา เรื่อง “การประกันภัย กับกฎหมายวิธีพิจารณาความผิดผู้บริโภคร” เมื่อวันอังคารที่ 23 กันยายน 2551 ณ ห้องประชุมประไพ วิริยะพันธ์ สาขา ลุมพินี กรุงเทพฯ

❖ คณะอนุกรรมการประกันภัยยานยนต์ โดยชมรมสินไหมยานยนต์ร่วมกับชมรมนักกฎหมายประกันภัย จัดสัมมนา เรื่อง “สรุปผลการขยายความสัญญาและบันทึกข้อตกลงการจัดการสินไหมทดแทน” เมื่อวันศุกร์ที่ 22 สิงหาคม 2551 ณ ห้องประชุมประไพ วิริยะพันธ์ สาขา ลุมพินี กรุงเทพฯ



แนวทางปฏิบัติ

เมื่อกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถใช้บังคับ

จากปัจจุบันที่ความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. แต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2550 แก้ไขมาตรา 7 โดยระบุว่า “สำหรับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันภัยความเสียหายต่อผู้ประสบภัยโดยครอบคลุมความเสียหายต่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินตามชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้ว ไม่ต้องจัดให้มีการประกันภัยความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยอีก” ดังนั้นเพื่อป้องกันความสับสนและเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เอาประกันภัย ที่จะต้องแยกเอาประกันภัย จึงได้พัฒนากฎกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ ให้มีความคุ้มครองครอบคลุมความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เป็นอีกกรมธรรม์ประกันภัยรูปแบบหนึ่ง และเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เอาประกันภัยว่าบริษัทประกันภัยได้รับชำระเบี้ยประกันภัยเรียบร้อยแล้ว และกรมธรรม์ประกันภัยมีผลให้ความคุ้มครองแน่นอน จึงนำหลักเกณฑ์เรื่อง Cash Before Cover มาปรับใช้สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ด้วย โดยกรมธรรม์ประกันภัยจะมีผลคุ้มครองทันทีเมื่อผู้เอาประกันภัยได้รับชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว

ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน สมาคมประกันวินาศภัย โดยคณะอนุกรรมการประกันภัยยานยนต์ จึงได้จัดทำแนวทางปฏิบัติขึ้น เพื่อให้บริษัทประกันภัยปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง

นายทะเบียนที่ 22/2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551 โดยแยกไปตามรูปแบบของกรมธรรม์ประกันภัย ดังนี้

1. แนวทางปฏิบัติ กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (พ.ร.บ.) เดี่ยว

1.1 กรณีที่ผู้เอาประกันภัย ชื้อการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับอย่างเดียว ให้บริษัทประกันภัย ออกกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (พ.ร.บ.) ตามคำสั่งนายทะเบียน ที่ 22/2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551 **ห้ามออกกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ**

1.2 ยกเลิกรูปแบบรายการหรือคุณลักษณะการพิมพ์ตารางกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถสำหรับการพิมพ์กระดาษลายน้ำ และตัวอักษรหุ่นสลักรูปสามสี โดยจัดพิมพ์ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 22/2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551 ในส่วนของเรื่องบาร์โค้ด บริษัทจะต้องจัดพิมพ์เอง โดยกระดาษที่พิมพ์สามารถใช้เป็นกระดาษ A4 ได้ เนื่องจากได้ยกเลิกคุณลักษณะการพิมพ์

1.3 บริษัทประกันภัยสามารถใช้กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่เป็นกระดาษน้ำได้จนกว่ากรมธรรม์ประกันภัยที่พิมพ์ไว้หมดและหลังจากนั้นดำเนินการจัดพิมพ์เองตาม ข้อ 1.2

1.4 ในการจัดพิมพ์กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (พ.ร.บ.) ของแต่ละบริษัท จะต้องพิมพ์บาร์โค้ดแบบเดียวกับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (การกำหนดเลขที่บาร์โค้ดเหมือน ข้อ 3)

2. แนวทางปฏิบัติการค่าธรรมเนียมประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (เดี่ยว)

2.1 กรณีที่ผู้เอาประกันภัย มีการทำประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (การประกันภัยรถตามกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ) มาก่อน และมาทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจในภายหลัง ให้บริษัทประกันภัยออกกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 22/2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551 **ห้ามออกกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ**

2.2 กรณีที่ผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับพร้อมกับการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ บริษัทประกันภัยจะออกกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ หรือบริษัทจะออกกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถก็ได้

2.3 หน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ (เดี่ยวทุกประเภท) จะต้องมีการว่า “ไม่รวม พ.ร.บ.

3. แนวทางปฏิบัติ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (สมัครใจ + พ.ร.บ.)

3.1 การออกหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และการคิดเบี้ยประกันภัย

3.1.1 การระบุรหัสรถยนต์ ระบุรหัสรถตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ โดยมีตารางกำหนดให้บริษัทปรับใช้ประเภทรถยนต์ รหัสรถยนต์ ลักษณะการใช้รถยนต์ และขนาดรถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ กับการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

3.1.2 การคำนวณเบี้ยประกันภัยของ

รถยนต์ตามรหัสรถ ข้อ 2.1.1. แยกคำนวณ ตามรหัสรถของภาคสมัครใจและภาคบังคับ เช่นภาคสมัครใจ รหัส 320 (รถเพื่อการพาณิชย์) แต่ภาคบังคับเป็น รหัส 1.40 (รถส่วนบุคคล)

3.1.3 คำนวณเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจและภาคบังคับแยกจากกัน โดยแยกคิดอากรแสตมป์ (Stamp) และภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

3.1.4 ส่วนลดเบี้ยประกันภัยและส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยใช้เฉพาะการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจเท่านั้น แต่ในส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี กลุ่มยกเลิก ยังคงอยู่เฉพาะส่วนลดกลุ่มเท่านั้น

3.1.5 อัตราค่าบำเหน็จตอบแทนตัวแทนประกันภัยและนายหน้าประกันภัยและส่วนลดเบี้ยประกันภัยโดยตรง **แยกคิดตามประเภทการประกันภัย**

3.1.6 การระบุการใช้รถยนต์ ระบุการใช้รถตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ ในกรณีของรถบรรทุกเชื้อเพลิง รถพ่วง และรถลากจูง ช่องการใช้รถ (หน้าตาราง) ให้ระบุลักษณะการใช้ตามพิกัดรถยนต์ภาคสมัครใจ การคิดเบี้ยประกันภัยภาคบังคับ ให้แยกคิดตามชนิดของทะเบียนรถ เช่น รถบรรทุกน้ำมัน ส่วนบุคคล (พ.ร.บ. 1.42 สมัครใจ 420) การใช้รถ : ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ

3.1.7 ระยะเวลาประกันภัย ปรับวันเริ่มต้น และสิ้นสุดให้ตรงกัน และกรณีความคุ้มครอง เกิน 1 ปี ปฏิบัติดังนี้

(1) กรณีกรมธรรม์ประกันภัย มีอายุไม่เกิน 1 ปี 90 วัน ให้ออกกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ 1 ปี ส่วนเกิน 1ปี ออกเป็นสลิปหลัง ในเอกสารสลิปหลัง เบี้ยประกันภัยรถภาคสมัครใจและเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับคิดเบี้ยเฉลี่ยรายวัน

(2) กรณีกรรมกรรมประกันภัย มีอายุเกิน 1 ปี 90 วัน ระยะเวลาที่เกิน 1 ปี ให้ออกกรรมกรรมประกันภัยระยะสั้นกว่า 1 ปี เบี้ยประกันภัยรทภาคสมัครใจและเบี้ยประกันภัยภาคบังคับคิดเบี้ยประกันภัยระยะสั้น

3.2 การยกเลิกกรรมกรรมประกันภัยรถยนต์ กรณีผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายบอกเลิกบริษัทประกันภัยคืนเบี้ยประกันภัยตามตารางคืนเบี้ยประกันภัยการประกันภัยรถยนต์ระยะสั้น (แยกตามการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ และการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ)

3.3 กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถแล้ว ภายหลังผู้เอาประกันภัย มีความประสงค์ขอยกเลิกการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ จะต้องยกเลิกกรรมกรรมประกันภัยรวม แล้วมาออกกรรมกรรมประกันภัย พ.ร.บ. จะทำเป็นสลักหลังลงระยะเวลาในกรรมกรรมประกันภัยไม่ได้

3.4 การออกใบเตือนต่ออายุกรรมกรรมประกันภัย กรณีที่กรรมกรรมประกันภัยเดิมมีภาคสมัครใจอย่างเดียว การเตือนต่ออายุกรรมกรรมประกันภัยจะรวมการประกันภัยภาคบังคับด้วย หรือแยกการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับก็ได้

3.5 การประกันภัยกลุ่ม ให้ออกกรรมกรรมประกันภัยเป็นรายคัน แต่จะต้องมีเลขที่อ้างอิงกรรมกรรมประกันภัยที่จะนำมาลดส่วนลดกลุ่ม

4. การกำหนดรหัสบาร์โค้ดกำหนดดังนี้

4.1 หมายเลขแบบฟอร์มกำหนด 2 จุดคือ กำหนดที่หลักฐานแสดงการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพื่อใช้สำหรับจดทะเบียนรถใหม่หรือขอเสียภาษีรถยนต์

ประจำปีต่อนายทะเบียนขนส่ง (สำเนาใบเสร็จรับเงิน) /และตารางกรรมกรรมประกันภัยเป็นหมายเลขอากรบิต 13 หลัก มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 หลักที่ 1-2 เลขกำหนดรหัสบริษัทประกันภัยของแต่ละบริษัท (สำนักงานคปภ. กำหนดให้เป็นรายบริษัท)

4.1.2 หลักที่ 3 เลขกำหนดให้รู้ว่า ว่าเป็นหลักฐานแสดงการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพื่อใช้สำหรับจดทะเบียนรถใหม่หรือขอเสียภาษีรถยนต์ประจำปีต่อนายทะเบียนขนส่ง (สำเนาใบเสร็จรับเงิน)/และตารางกรรมกรรมประกันภัย

เลข 0 แสดงถึง หลักฐานแสดงการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพื่อใช้สำหรับจดทะเบียนรถใหม่หรือขอเสียภาษีรถยนต์ประจำปีต่อนายทะเบียนขนส่ง (สำเนาใบเสร็จรับเงิน)

เลข 1 แสดงถึง ตารางกรรมกรรมประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตารางกรรมกรรมประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ/ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี ตารางกรรมกรรมประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ/ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีอย่างย่อ และตารางกรรมกรรมประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ “PVR Slip”

4.1.3 หลักที่ 4 เลขกำหนดให้รู้ว่า เป็นแบบกรรมกรรมประกันภัยใด

เลข 0 แสดงถึง การประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (พ.ร.บ.)

เลข 1 แสดงถึง กรรมกรรมประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

4.1.4 หลักที่ 5-12 แสดงเลขที่ของแบบฟอร์มที่แท้จริงเรียงตามลำดับ

4.1.5 หลักที่ 13 เป็นตัวตรวจสอบเลขที่แบบฟอร์มในหลักที่ 1-12 (ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดวิธีการตรวจสอบของบริษัท โดยแจ้งให้สำนักงานคปภ. ทราบ)

4.2 แบบฟอร์ม พิมพ์รหัสแท่งชนิด 39 (Bar Code) ให้ตรงกับหมายเลขอารบิก พร้อมรหัสตรวจสอบรวม 13 หลัก ความสูงของรหัสแท่งไม่น้อยกว่า 4 มิลลิเมตร ใต้รหัสแท่งแต่ละแท่งที่เป็นหมายเลขมีตัวเลขอารบิกความสูงประมาณ 1 มิลลิเมตร เพื่อสามารถอ่านได้ด้วยตาเปล่าและสีของรหัสแท่งพิมพ์สามารถอ่านได้โดยเครื่องรหัส (Scanner)

4.3 การเรียงลำดับแบบฟอร์มบริษัทประกันภัยแต่ละบริษัทเรียงลำดับเองแยกแต่ละบริษัท

5. การออกหลักฐานการรับเงิน บริษัทสามารถเลือกใช้ได้ดังนี้

5.1 กรณีการรับประกันภัยภาคบังคับ(พ.ร.บ.) ออกหลักฐานดังนี้

5.1.1 ตารางกรมธรรม์ประกันภัย/ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีอย่างย่อ และเอกสารที่ใช้สำหรับประกอบการจดทะเบียนใหม่หรือขอเสียภาษีประจำปี ต่อนายทะเบียนขนส่ง (ส่วนล่าง) หรือ

5.1.2 ตารางกรมธรรม์ประกันภัย/ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีและเอกสารที่ใช้สำหรับประกอบการจดทะเบียนใหม่หรือขอเสียภาษีประจำปี ต่อนายทะเบียนขนส่ง (ส่วนล่าง) หรือ

5.1.3 ตารางกรมธรรม์ประกันภัย และใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีอย่างย่อ และเอกสารที่ใช้สำหรับประกอบการจดทะเบียนใหม่หรือขอเสียภาษีประจำปี ต่อนายทะเบียนขนส่ง หรือ

5.1.4 ตารางกรมธรรม์ประกันภัย และใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี และเอกสารที่ใช้สำหรับประกอบการจดทะเบียนใหม่หรือขอเสียภาษีประจำปี

ต่อนายทะเบียนขนส่ง

5.2 กรณีการรับประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (เดียว) ออกหลักฐานการรับเบี้ยประกันภัยดังนี้

5.2.1 ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีอย่างย่อ หรือ

5.2.2 ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี

5.3 กรณีการรับประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ออกหลักฐานการรับเบี้ยประกันภัยดังนี้

5.3.1 ตารางกรมธรรม์ประกันภัย และใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีอย่างย่อ และเอกสารที่ใช้สำหรับประกอบการจดทะเบียนใหม่หรือขอเสียภาษีประจำปี ต่อนายทะเบียนขนส่ง (สำเนาบาร์โค้ด)

5.3.2 ตารางกรมธรรม์ประกันภัย และใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี และเอกสารที่ใช้สำหรับประกอบการจดทะเบียนใหม่หรือขอเสียภาษีประจำปี ต่อนายทะเบียนขนส่ง (สำเนาบาร์โค้ด)

6. การรายงานข้อมูลรับประกันภัย และการรายงานข้อมูลสินไหมทดแทน

6.1 การรายงานข้อมูลการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับและภาคสมัครใจ แยกการรายงานตามแบบฟอร์มที่มีอยู่ในปัจจุบัน

6.2 การรายงาน ทบ. 1.1 ให้วงเล็บเลขที่กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (กรณีที่ออกกรมธรรม์กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

6.3 การรายงานข้อมูลสินไหมทดแทน แยกการรายงานตามแบบฟอร์มที่มีอยู่ในปัจจุบัน

6.4 ให้รายงานเลขที่อ้างอิง (บาร์โค้ด) แทนที่เลขที่เครื่องหมาย





มิตรแท้ ร่วมกุศลจัดคอนเสิร์ต เฉลิมพระเกียรติฯ

บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด ร่วมกับ มูลนิธิแสงประทีป เพื่อผู้สูงอายุในชุมชนและ กทม. และ กรุงเทพมหานคร จัดคอนเสิร์ตการกุศล “เกี่ยวก้อยร้อยล้านหัวใจเพื่อผู้สูงอายุและเยาวชนใน กทม.” เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดย ศิลปินนักร้องสาวสวย อ้อน เกวลินคอตแลนด์, หงา คาราวาน ศิลปินตำนานเพลงเพื่อชีวิต, การแสดงหุ่นละครเล็กนาฏยศตลาลาโจหลุยส์ ผู้ชนะรางวัลหุ่นโลกกรุงปราก และการแสดงแอโรบิกแฟนไทย-ประยุกต์ ณ อาคารกีฬาเวสน์ 2 ศูนย์เยาวชนไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง กรุงเทพฯ

บริษัท ทีอาร์ เทรนนิ่งแอนสคอนซัลติง เปิดอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัย

บจ.ทีอาร์ เทรนนิ่ง (บริษัทในเครือ บมจ.ไทยรับประกันภัยต่อ)ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยไทย รุ่นที่ 1 ซึ่งเป็นหลักสูตรด้านกฎหมายที่ใช้ประกอบธุรกิจประกันภัย รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดอบรมมีขึ้นระหว่างวันที่ 5 กันยายน - 14 พฤศจิกายน 2551 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

สินทรัพย์ประกันภัย สนับสนุนโครงการ ศักยภาพนักเรียน ท็อปไฟว์สู่ความเป็นเลิศ มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนเรียนดี

ดร.สมนึก สงวนสิน ประธานกรรมการบริหาร บริษัท สินทรัพย์ประกันภัย จำกัด มอบทุนการศึกษา

สนับสนุนโครงการ “ส่งเสริมศักยภาพนักเรียน ท็อปไฟว์สู่ความเป็นเลิศ” ให้แก่นักเรียนเรียนดีในเขตตลิ่งชัน ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตตลิ่งชัน โครงการดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อเป็นการตอบแทนสังคม โดยมุ่งส่งเสริมนักเรียนให้มีโอกาสในการศึกษาเพิ่มเติม

มิตรแท้ แคร่สุขภาพ เพื่อวัดพระบาทน้ำพุ

สุขเทพ จันทรศรีชวาลา ประธานกรรมการบริหาร และกรรมการผู้จัดการ บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด เปิดโครงการ “มิตรแท้แคร่สุขภาพ เพื่อวัดพระบาทน้ำพุ” ด้วยการเชิญชวนผู้บริหารพนักงาน และตัวแทนนำผ้าปูที่นอนเก่าที่ยังมีสภาพใช้งานได้ มาแลกซื้อผ้าปูที่นอนใหม่ครบเซตในราคาพิเศษ เพื่อที่จะนำผ้าปู เก่าทั้งหมดกว่า 400 ผืน รวมมูลค่าการแลกซื้อกว่า หนึ่งแสนบาท ถวายให้แก่วัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี สำหรับใช้ประโยชน์ต่อไป นับเป็นกิจกรรม CSR โครงการล่าสุดของมิตรแท้ประกันภัย ที่ดำเนินการเพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง

สินทรัพย์ประกันภัย เปิดตัวโครงการ ใบสมัคร พ.ร.บ.กันใจ เอาใจคนใช้รัก ปูพรมจำหน่าย ณ ร้าน 7-Eleven กว่า 4,600 สาขา ทั่วประเทศตลอด 24 ชั่วโมง

ดร.สมนึก สงวนสิน ประธานกรรมการบริหาร และ ศสภณท์ สงวนสิน รองประธานกรรมการบริหาร บริษัท สินทรัพย์ประกันภัย จำกัด จัดงาน แลกของขวัญเปิดตัว “ใบสมัคร พ.ร.บ.กันใจ” เพิ่มความสะดวกสบาย และเพิ่มช่องทางการจำหน่าย ณ ร้าน 7-Eleven กว่า 4,600 สาขาทั่วประเทศตลอด 24 ชั่วโมง โดยได้รับเกียรติจาก ดร.สุณี ศรีอรทัยกุล ประธานกรรมการ บริษัท สินทรัพย์ประกันภัย จำกัด และ

พิชัย นริพทะพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ร่วมเป็นประธานในพิธี ณ บริเวณ 1 Eden Zone (อีเดนโซน) ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์

ศูนย์ประกันภัยร่วมลงนามสัญญา รับประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่มสหกรณ์

คุณอภิชาติ แซ่หยี่ เจ้าหน้าที่อาวุโสฝ่ายการตลาดบริษัท ศูนย์ประกันภัย จำกัด เป็นผู้แทนบริษัทในการลงนามสัญญารับประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่มสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานการประจานครหลวง จำกัด ร่วมกับผู้แทนจาก บมจ.ไทยประกันภัย และ บจ.สินทรัพย์ประกันภัย โดยมีที่ปรึกษาการประกันภัย บจก.มาสเตอร์ทีม (คุณพรสวัสดิ์ มหาโชคเลิศวัฒนา กรรมการผู้จัดการ) เป็นสักขีพยาน ณ ห้องประชุมสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานการประจานครหลวง จำกัด

ศูนย์ร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดอบรมพรบ.ว่าด้วยการกระทำผิด

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) โดยความร่วมมือของ T.N. Information system Ltd. จัดอบรมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้กับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่บริษัทศูนย์ประกันภัย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องตามพระราชบัญญัติ และประกาศกระทรวงฯ เรื่องหลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ณ ห้องประชุมบริษัท ชั้น 9

เอเชียประกันภัยลุยตลาดปลายปี

เอเชียประกันภัย ปล่อยมุขเด็ดลุยตลาดปลายปี ปล่อยสื่อโฆษณาสีสันโดนใจคนรุ่นใหม่เอเชีย 3 พลัส ประกันภัยชั้น 3 ที่ซ่อมรถคุณ ดิตรถประจำทางกว่า 20 สายทั่วกรุงเทพฯ



ประกาศ

วารสารฉบับนี้ได้รวบรวม คำสั่ง ประกาศที่สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย ในช่วงเดือน กรกฎาคม - กันยายน 2551 นำเสนอให้อ่านได้รับทราบ ดังนี้

คำสั่งนายทะเบียน

คำสั่งนายทะเบียนมี 3 ฉบับ ดังนี้

1. คำสั่งนายทะเบียนที่ 20/2551 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2551 เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความคำขอเอาประกันภัย ตารางกรมธรรม์ประกันภัยที่แก้ไขปรับปรุง แทน แบบ ข้อความคำขอเอาประกันภัย ตารางกรมธรรม์ประกันภัยที่ถูกยกเลิก

เพื่อให้เกิดความชัดเจนของกรมธรรม์ประกันภัยต่างๆ ข้างต้น ไม่รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ นายทะเบียนจึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ 1. คำสั่งนี้เรียกว่า “คำสั่งนายทะเบียน เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความคำขอเอาประกันภัย ตารางกรมธรรม์ประกันภัยที่แก้ไขปรับปรุงแทนแบบ ข้อความคำขอเอาประกันภัย ตารางกรมธรรม์ประกันภัยที่ถูกยกเลิก”

ข้อ 2. คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกคำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลบังคับ ดังนี้

- (1) คำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
- (2) ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์คุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- (3) คำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

ข้อ 4. ให้ใช้คำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยตามแบบที่แนบท้ายคำสั่งดังต่อไปนี้ แทนแบบที่ถูกยกเลิกตามข้อ 3.

- (1) คำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
- (2) ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์คุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- (3) คำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

ส่วนแบบและข้อความของเงื่อนไข ข้อตกลงคุ้มครองและข้อยกเว้นของกรมธรรม์ประกันภัยที่ใช้อยู่กับคำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ 3. ให้คงใช้กับคำขอเอาประกันภัยและตารางกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ 4. ต่อไปได้

รายละเอียดของคำสั่งนายทะเบียนข้างต้น ท่านสามารถ Download ได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (www.oic.or.th)

2. คำสั่งนายทะเบียนที่ 21/2551 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2551 เรื่อง ให้ใช้แบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เนื่องจากจำเป็นต้องมีกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัย

จากรถ นายทะเบียนจึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ 1. คำสั่งนี้เรียกว่า “คำสั่งนายทะเบียน เรื่อง ให้ใช้แบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ”

ข้อ 2. คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ใช้แบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เอกสารประกอบและเอกสารแนบท้าย ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

รายละเอียดของคำสั่งนายทะเบียนข้างต้น ท่านสามารถ Download ได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (www.oic.or.th)

3. คำสั่งนายทะเบียนที่ 22/2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551

เนื่องจากจำเป็นต้องมีการปรับปรุงถ้อยคำที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยให้มีความชัดเจน ลดข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความข้อสัญญา ตามกรมธรรม์ประกันภัย จึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ 1. คำสั่งนี้เรียกว่า “คำสั่งนายทะเบียน เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้ายที่แก้ไขปรับปรุงแทนแบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้ายที่ถูกยกเลิก”

ข้อ 2. คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป



ประกาศ

ข้อ 3. ให้ยกเลิกแบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารประกอบและเอกสารแนบท้ายของกรมธรรม์ประกันภัย ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลบังคับ ดังนี้

- (1) กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
- (2) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
- (3) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ข้อ 4. ให้ใช้แบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้าย ของกรมธรรม์ประกันภัยที่แนบท้ายคำสั่งดังต่อไปนี้ แทนแบบที่ถูกยกเลิกตามข้อ 3.

- (1) กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
- (2) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
- (3) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ข้อ 5. ให้ยกเลิกพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเฉพาะในส่วนของข้อบังคับทั่วไปและพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

ข้อ 6. ให้ใช้ข้อบังคับทั่วไปของพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก และพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัยที่แนบท้ายคำสั่งนี้แทนที่ถูกยกเลิกตามข้อ 5.

รายละเอียดของคำสั่งนายทะเบียนฉบับดังกล่าวนี้ สมาคมฯ ได้มีหนังสือแจ้งให้สมาชิกทราบแล้ว ตามหนังสือสมาคมฯ ที่ ย.44/2551 ลงวันที่ 29 กันยายน 2551

ประกาศ คปภ.

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2551 เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงาน หรือสำนักงานสาขาหรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงออกประกาศ ไว้ดังนี้

ข้อ 1. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขา หรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551”

ข้อ 2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3. บริษัทประกันวินาศภัยอาจขออนุญาตเปิดสาขาได้ 3 ประเภท คือ

- (1) สาขา
- (2) สาขาย่อย
- (3) สาขาเฉพาะเพื่อบริการخذใช้ค่าสินไหมทดแทน
(รายละเอียดย่อยหมวดต่างๆ ขอให้ดูในประกาศ คปภ.)

รายละเอียดของคำสั่งนายทะเบียนข้างต้น ท่านสามารถ Download ได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (www.oic.or.th)

ประกาศนายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียนเรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขา หรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขา หรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551 ฉบับลงวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 นายทะเบียน จึงออกประกาศ ไว้

ข้อ 1. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียน เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาหรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551”

ข้อ 2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3. ในประกาศนี้

“ประกาศคณะกรรมการ” หมายความว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขา หรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2551 ฉบับลงวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

ข้อ 4. ให้แบบคำขออนุญาตมี 7 แบบ ดังต่อไปนี้

4.1 แบบคำขออนุญาตให้เปิดสาขาหรือสาขาย่อยเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตามข้อ 7 ของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

4.2 แบบคำขอรับใบอนุญาตให้เปิดสาขา หรือสาขาย่อยเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตามข้อ 8 วรรคสองของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

สำหรับบุคคลผู้มีอำนาจจัดการสาขาหรือสาขาย่อยและพนักงานให้กรอกหนังสือรับรองคุณสมบัติตามแบบท้ายประกาศนี้

4.3 แบบคำขออนุญาตเปิดสาขาเฉพาะเพื่อบริการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 9 ของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

4.4 แบบคำขอใบแทนใบอนุญาตเปิดสาขาเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย สำหรับกรณีที่ใบอนุญาตสาขานับเดิมสูญหาย ขาด เปลี่ยนชื่อบริษัท ชื่อสาขา และเปลี่ยนแปลงเลขที่ตั้งสำนักงานสาขาตามข้อ 12 ของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

4.5 แบบคำขออนุญาตย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาหรือสาขาย่อยหรือสาขาเฉพาะเพื่อบริการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 21 ของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

4.6 แบบคำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทสาขาตามข้อ 23 ของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

4.7 แบบคำขออนุญาตเลิกสำนักงานสาขา หรือสาขาย่อยหรือสาขาเฉพาะเพื่อบริการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 26 ของประกาศคณะกรรมการให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ 5. แบบใบอนุญาตให้เปิดสาขาประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ 6. การขออนุญาตเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาหรือเลิกสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย หรือขอใบแทนใบอนุญาตให้บริษัทยื่นคำขอตามข้อ 4 ที่ฝ่ายกำกับกิจกรรมทางการเงินและการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(รายละเอียดย่อยหมวดต่างๆ ขอให้ดูในประกาศนายทะเบียน)

รายละเอียดของคำสั่งนายทะเบียนข้างต้น ท่านสามารถ Download ได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (www.oic.or.th)



ฎีกาย่อ

และย่อคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการ

คำพิพากษากฎีกาที่ 1720/2534

โจทก์ นางเมฆินทร์ เอื้ออนันต์
จำเลย บริษัทไฟบูลย์ประกันภัย จำกัด
แพ่ง ความรับผิดของผู้รับประกันภัย
(มาตรา 879)



โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของรถยนต์ยี่ห้อ วอลโว่ หมายเลขทะเบียน 6 ค-036 กรุงเทพมหานคร เอาประกันภัยไว้กับจำเลยประเภทคุ้มครองรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2528 เวลาประมาณ 22.30 นาฬิกา ว.บุตรโจทก์ขับรถคันดังกล่าวจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไปทางถนนวิภาวดีรังสิต เพื่อกลับบ้านที่ซอยยศเส ถนนสวนมะลิ เมื่อขับรถถึงสี่แยกถนนวิภาวดีรังสิตตัดกับถนนงามวงศ์วาน ว.ขับเลยสี่แยกไปต่อมารู้ตัวจึงเลี้ยวรถกลับไปที่สี่แยกแล้วเลี้ยวขวาเข้าเส้นทางเดินรถช่องที่สองจากขวามือ อันเป็นเส้นทางเดินรถที่วิ่งจากทางลาดพร้าว โดยเข้าใจผิด สักครู่ ศ.ขับรถยนต์ยี่ห้อดัสน์หมายเลขทะเบียน 8 ค-8098 กรุงเทพมหานคร สวนทางมาด้วยความเร็วเป็นเหตุให้ชนกันขึ้นผู้โดยสารในรถยนต์ในรถยนต์ดัสน์ได้รับบาดเจ็บเสียค่ารักษาพยาบาล 4,500 บาท และรถยนต์ดัสน์ได้รับความเสียหายเสียค่าซ่อมแซม 16,500 บาท โจทก์ชำระค่าเสียหายทั้งหมดให้ผู้เสียหายไปแล้ว ซึ่งจำเลยจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้โจทก์ตามสัญญาประกันภัย พร้อมดอกเบี้ย

ขอบังคับให้จำเลยชำระเงิน 22,575 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในต้นเงิน 21,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การว่า ว.ขับรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับจำเลยด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 จำเลยจึงไม่ต้องรับผิด ค่าเสียหายสูงเกินควร โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว วินิจฉัยว่า ว. ขับรถยนต์ของโจทก์ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดตามเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัยต่อโจทก์ พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้จำเลยชำระค่าเสียหาย 22,575 บาท พร้อมดอกเบี้ย

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงที่โจทก์นำสืบรับกันฟังเป็นยุติว่า โจทก์เอาประกันภัยรถยนต์วอลโว่



หมายเลขทะเบียน 6 ค-0360 กรุงเทพมหานคร โจทก์ไว้กับจำเลยประเภทคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอกวันเวลาเกิดเหตุ นายวิชัย เอื้ออนันต์ บุตรโจทก์ขับรถคันดังกล่าวชนกับรถยนต์ดัทสัน หมายเลขทะเบียน 8 ค-8098 กรุงเทพมหานคร เป็นเหตุให้รถยนต์ดัทสันได้รับความเสียหายเสียหายค่าซ่อม 16,500 บาท และบุคคลที่นั่งมาในรถยนต์ดัทสันได้รับบาดเจ็บเสียค่ารักษาพยาบาล 4,500 บาท โจทก์ชำระค่าเสียหายทั้งหมดให้ผู้เสียหายไปแล้ว ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่าจำเลยจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายดังกล่าวให้โจทก์หรือไม่

พิเคราะห์แล้วที่จำเลยฎีกาว่า นายวิชัยเป็นบุตรของโจทก์ โจทก์ยอมทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่า หากบุตรของโจทก์นำรถยนต์ไปใช้จนเกิดความเสียหายก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่นแล้ว โจทก์ต้องรับผิดชอบเหมือนโจทก์ก่อให้เกิดขึ้นเองทั้งสิ้น การที่โจทก์ได้ยินยอมอนุญาตให้บุตรของโจทก์นำรถยนต์ไปใช้ได้ จึงไม่พ้นความรับผิดชอบนั้น เห็นว่ากรรมกรรมประกันภัย เอกสารหมาย จ.1 เป็นประกันภัยคำจุณเมื่อวินาศภัยเกิดขึ้น แก่ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย จำเลยซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

เว้นแต่เป็นกรณีตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในเมื่อความวินาศภัยหรือเหตุอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญานั้นได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย” ศาลฎีกาเห็นว่า มาตรา 879 ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ยกเว้นความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยจึงต้องตีความโดยเคร่งครัดว่า หมายถึงความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือของผู้รับประกันภัยเท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ปรากฏว่า โจทก์มิได้เป็นผู้ขับรถคันเกิดเหตุที่เอาประกันภัยไว้ต่อจำเลย แต่ นาย ว. บุตรโจทก์เป็นผู้ขับ วินาศภัยจึงมิได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำของโจทก์ แม้ นาย ว. จะได้นำรถคันเกิดเหตุซึ่งเป็นของโจทก์ไปใช้ ก็ยังถือไม่ได้ว่าเหตุได้เกิดขึ้นเพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของโจทก์ ผู้เอาประกันภัย จำเลยผู้รับประกันภัยจึงไม่พ้นความรับผิดชอบ...”

พิพากษายืน

(ยงยุทธ ธารีสาร - ชุม สุกแสงเปล่ง - ต้น เวทไว)



ย่อคำชี้ขาด

อนุญาโตตุลาการ

สมาคมประกันวินาศภัย

ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4588/2550

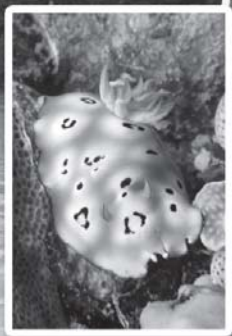
เรื่องเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(เงื่อนไขกรมธรรม์ การกระทำโดย
จงใจ)

ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2547 เวลา 16 นาฬิกา ส.ได้ขับรถกระบะคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยตาม พรบ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไปเที่ยวงานวันสงกรานต์ที่วัดแห่งหนึ่ง อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี พร้อมกับเพื่อนๆ อีกหลายคนส่วนใหญ่นั่งที่กระบะท้ายรถเมื่อไปถึงวัดดังกล่าวได้ไปสรงน้ำพระเสร็จแล้วก็ขับรถออกจากวัดก็พบกลุ่มคนที่เป็นคู่กรณีประมาณ 10 กว่าคนตั้งรออยู่ที่หน้าวัด ป. ซึ่งนั่งมาในกระบะรถ ได้ยื่นชิ้นข้าวตอกเบียร์ขว้างใส่คู่กรณี ส. ขับรถออก ป. จึงตกจากรถ พวกที่เป็นคู่กรีมกลุ่มนั้นยิง ป. ได้รับบาดเจ็บแล้วรวมทำร้ายกัน แล้วพวกที่รวมทำร้ายก็หลบหนีไป ส. จึงขับรถกระบะนำตัว ป. เพื่อไปส่งโรงพยาบาล เมื่อไปถึงบริเวณหมู่ที่ 4 ตำบลบึงชำอ้อ ได้มี จ.ส.อ.ช. ขับรถยนต์เก๋งคันคู่กรณีรับประกันภัยไว้ไล่ตามหลังรถของ ส. เข้าใจว่าพวกคู่กรณีขับรถตามมาจึงเร่งเครื่องยนต์พยายามขับรถเร็วขึ้นเพื่อหลบหนี จ.ส.อ.ช. ก็ขับไล่ตามมาเพื่อให้ ส. หยุดรถเพื่อจะจับกุม เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นพวกของ ส. เป็นคนร้ายที่ใช้ปืนยิง ป. ที่หน้าวัดดังกล่าวแต่ ส. ก็ไม่หยุดรถ จ.ส.อ.ช. จึงขับรถยนต์เก๋งดังกล่าวแซงขวาขึ้นด้านหน้ารถของ ส. แล้วขับปาดหน้ารถของ ส. ในระยะกระชั้นชิด รถจึงเกิดการเฉี่ยวชนกัน รถของ ส. เสียหลักตกลงข้างทาง มีผู้โดยสารมาในรถกระบะของ ส. ถึงแก่ความตาย 4 คน และถึงแก่ความตายในวันรุ่งขึ้นอีก 1 คน รวม 5 คน จ.ส.อ.ช. ถูกพนักงานอัยการศาลทหารกรุงเทพ ฟ้องเป็นจำเลยใน

คดีอาญาต่อศาลทหารกรุงเทพ ศาลพิพากษาว่าการกระทำของจำเลย เป็นการกระทำโดยเจตนาอย่าอมเล็งเห็นผลได้ตั้งแต่แรกแล้วว่าอาจทำให้รถกระบะตกถนน พลิกคว่ำ และจะทำให้ผู้โดยสารในรถกระบะได้รับบาดเจ็บและถึงแก่ความตาย และกระทำผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ลงโทษจำคุกจำเลย คู่กรณียื่นคำคัดค้านต่อสู้ว่า ไม่ต้องรับผิด เพราะสัญญาประกันภัยเป็นเรื่องการคุ้มครองอุบัติเหตุตามกรมธรรม์ต้องเกิดจากการกระทำโดยประมาทเท่านั้นจึงจะเข้าเงื่อนไขความคุ้มครองอุบัติเหตุตามกรมธรรม์ ไม่คุ้มครองการกระทำโดยจงใจ ปัญหาว่า คู่กรณีจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสนอข้อพิพาทหรือไม่

ผู้เสนอข้อพิพาทมี ว. นิติกร 8ว. กรมการประกันภัย เป็นพยาน มาให้การว่ากรมธรรม์ประกันภัยตามพรบ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 นั้น คุ้มครองความเสียหาย ทั้งที่เกิดจากการกระทำโดยประมาทและการกระทำโดยเจตนาหรือจงใจด้วย ดังจะเห็นได้จากมาตรา 31 บัญญัติว่า ในกรณีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถผู้ขับขี่รถ ฯลฯ เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นค่าสินไหมทดแทน หรือ ฯลฯ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนหรือ... ฯลฯ มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าว ฯลฯ ตามปัญหานี้ไม่ว่าผู้ขับขี่ฝ่ายคู่กรณีจะได้กระทำโดยประมาทหรือโดยจงใจ ผู้เสนอข้อพิพาทก็มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่คู่กรณีให้ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าสินไหมทดแทนได้ เงื่อนไขกรมธรรม์นี้เป็นแบบมาตรฐานที่กรมการประกันภัยร่วมกับบริษัทประกันวินาศภัยออกแบบไว้ซึ่งมีเงื่อนไขเหมือนกันคือไม่ยกเว้นการกระทำโดยจงใจหรือเจตนา พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุที่รถเฉี่ยวชนกันนี้เกิดจากการกระทำโดยจงใจของผู้ขับขี่รถคันคู่กรณีรับประกันภัยไว้ตาม พรบ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ผู้เสนอข้อพิพาทได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าปลงศพแก่ผู้ได้รับบาดเจ็บและผู้ถึงแก่ความตายไปแล้ว จึงมีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่คู่กรณีผู้รับประกันภัยไว้

จึงชี้ขาดให้คู่กรณีใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสนอข้อพิพาท



ยาจากทะเล

ที่มา : เวปศูนย์สมุนไพรกักขังทดลองในทางคลินิก

เมื่อเราพูดถึงสมุนไพรและยาที่ได้จากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ เรามักจะนึกถึงผลิตภัณฑ์ที่ได้จากพืชสมุนไพร ซึ่งเป็นพืชที่ขึ้นบนบก หรือถ้าเป็นพืชน้ำ ก็มักเป็นพืชที่สามารถเก็บได้โดยง่ายจากแหล่งน้ำจืด แต่น้อยคนที่จะคิดเลยไปถึงว่า อันที่จริงแล้วนั้น สมุนไพร มีความหมายครอบคลุมรวมไปถึงสิ่งที่น่าสนใจที่เป็นยาที่ได้จากทั้งพืช สัตว์ และแร่ธาตุ และได้มาจากทุกแหล่งที่สามารถหาได้ ซึ่งรวมไปถึงท้องทะเลด้วยเช่นกัน

ในความเป็นจริงแล้ว ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจเลยที่เราจะสามารถนำสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในท้องทะเลมาพัฒนาเพื่อค้นหายาใหม่ได้ ไม่ว่าสิ่งมีชีวิตนั้นจะเป็นพืชหรือสัตว์ทะเล เพราะท้องทะเลจัดเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่ใหญ่ที่สุดของสิ่งมีชีวิตบนโลก คาดกันว่าไม่น้อยกว่า 95% ของสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ อาศัยอยู่ในทะเล และเนื่องจากระบบนิเวศน์ของท้องทะเลมีความหลากหลายสูงอย่างยิ่ง ดังนั้น สิ่งมีชีวิตที่เป็นสมาชิกของระบบนิเวศน์นี้ จึงต้องมีวิวัฒนาการเพื่อปรับปรุงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้สามารถอยู่รอดในระบบนิเวศน์นั้นๆ ได้ ซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรค์เคมีใหม่ๆ ที่ไม่เหมือนกับที่เราเคยพบมาก่อนในพืชและสัตว์ที่เราพบบนบก

ปัจจุบันนี้ มีนักวิทยาศาสตร์จำนวนไม่น้อยที่หันมาให้ความสนใจกับสิ่งมีชีวิตในทะเล โดยเฉพาะกลุ่มของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง และพบว่าสัตว์ทะเลเหล่านี้ มีศักยภาพในการเป็นแหล่งยาใหม่ที่น่าสนใจ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในทะเล โดยเฉพาะสัตว์ในกลุ่มฟองน้ำ เพรียงหัวหอม และมอสทะเล (สัตว์ทะเลชนิดหนึ่ง อาศัยรวมเป็นกลุ่มเคลือบพื้นผิวเช่นก้อนหิน ลักษณะคล้ายตะไคร่น้ำ) เข้ามามีบทบาทในฐานะของแหล่งที่มาของยาใหม่ในลักษณะเดียวกับพืชสมุนไพรนั้น อาจมีปัจจัยที่เกิดจากสภาพการดำรงชีวิตของสัตว์เหล่านี้ ซึ่งมีลักษณะพิเศษที่ไม่เหมือนกับสัตว์ส่วนใหญ่

ฟองน้ำ เพรียงหัวหอม และมอสทะเล เป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในทะเลที่ดำรงชีพแบบเกาะติดอยู่กับที่ กินอาหารโดยอาศัยการกรองน้ำทะเลผ่านช่องว่างในตัว แล้วดักจับแพลงตอนเล็กๆ ที่ติดมากับน้ำทะเลนั้นเป็นอาหาร การที่สัตว์เหล่านี้ใช้ชีวิตแบบเกาะติดกับที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ไปมาได้ กลายเป็นจุดอ่อน เนื่องจากสัตว์เหล่านี้ไม่สามารถเคลื่อนที่หลบหนีสัตว์อื่นที่เป็นผู้ล่าและเคลื่อนไหวได้ เช่นปลาและสัตว์พวกหอยหลายชนิด นอกจากนี้

ทั้งฟองน้ำ เปรียงหัวหอม และมอสทะเลยังมีร่างกายที่อ่อนนุ่ม ไม่มีโครงสร้างป้องกันตัวจากภายนอก วิธีการหนึ่งที่สัตว์เหล่านี้สร้างขึ้นระหว่างขั้นตอนวิวัฒนาการ คือ การสร้างสารเคมีเพื่อใช้ป้องกันตัว สารเคมีที่สร้างขึ้น อาจมีผลต่อรสชาติ หรืออาจมีผลขับไล่สัตว์อื่น และที่สำคัญ คืออาจมีผลต่อกระบวนการทางสรีรวิทยาของสัตว์อื่น ทำให้ชา บาดเจ็บ หรือตายได้

สารเคมีที่สัตว์เหล่านี้สร้างขึ้นนี้เอง ที่กลายมาเป็นจุดสนใจของนักวิทยาศาสตร์ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการค้นหายาใหม่ ทั้งนี้ โดยอาศัยสมมติฐานว่า ในขณะที่ยาทุกชนิดย่อมทำให้เกิดอาการพิษ ถ้าเราใช้ในขนาดที่มากเกินไปกว่าที่ใช้เป็นยาได้ หรือถ้าเราดัดแปลงสูตรโครงสร้างทางเคมีในบางตำแหน่งไป แม้แต่เพียงเล็กน้อย ดังนั้น ในทางกลับกัน สารที่มีฤทธิ์ต่อระบบทางสรีรวิทยาและมีคุณสมบัติเป็นสารพิษในขนาดหนึ่งก็อาจนำมาใช้เป็นยาได้ ถ้าเราสามารถปรับขนาดการใช้ยา หรือปรับปรุงสูตรโครงสร้างทางเคมีให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการใช้ยานั้นๆ

มีสารเคมีและยาหลายชนิดที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ที่เราอาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่า เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากท้องทะเล เช่น

❁ **ambergris** หรืออำพันขี้ปลา ซึ่งได้จากสำรอกของปลาวาฬ และใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตน้ำหอมและในเครื่องสำอางหลายชนิด

❁ **spermaceti** หรือไขปลาวาฬ เป็นไขที่พบในส่วนหัวของปลาวาฬสเปิร์ม ใช้เป็นส่วนประกอบในการเตรียมตำรับยาครีม โลชั่น และยาขี้ผึ้ง

❁ **วุ้นและกรดอัลจินิก** ได้จากสาหร่ายทะเล

ใช้เป็นสารเพิ่มความหนืดในตำรับยาแขวนตะกอน และยาอิมัลชัน

❁ **กรดไคนิก** ได้จากสาหร่ายสีแดง มีฤทธิ์เป็นยาถ่ายพยาธิ

นอกเหนือจากนี้ ในปัจจุบัน ยังมีการพัฒนายาใหม่หลายชนิด ที่ได้มาจากท้องทะเลเช่นกัน ยาเหล่านี้ ส่วนใหญ่มีฤทธิ์เป็นยาต้านมะเร็ง ยาที่มีใช้ในโรงพยาบาลโดยทั่วไปแล้ว ได้แก่ยาที่มีชื่อว่า cytarabine ซึ่งเป็นยาสำหรับรักษามะเร็งในเม็ดเลือดขาว (Leukemia) และเป็นยาที่พัฒนาและปรับปรุงสูตรโครงสร้างมาจากสารที่ได้จากฟองน้ำชนิดหนึ่ง นอกเหนือจากนี้ ยังมีสารเคมีที่สกัดได้จากสัตว์และพืชทะเลอีกหลายชนิดที่มีฤทธิ์คล้ายๆ กัน คือมีแนวโน้มที่จะใช้เป็นยาต้านมะเร็งได้ เช่น ecteinascidin 743 ซึ่งได้จากเพรียงหัวหอมชนิดหนึ่ง aplidine ซึ่งได้จากเพรียงหัวหอมเช่นกัน และ dolastatin 10 ซึ่งได้จากทากทะเล ขณะนี้สารเหล่านี้กำลังอยู่ในขั้นการทดลอง ถึงแม้ว่า สารเคมีที่ได้เอ่ยชื่อมาแล้วส่วนใหญ่ ยังคงอยู่ในระหว่างขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนาเป็นยาที่นำมาใช้ได้จริง และคงต้องใช้เวลามากไม่น้อยกว่า 20-30 ปี กว่าที่ยาเหล่านี้จะผ่านการทดลองจนแน่ใจว่าสามารถนำมาใช้ในผู้ป่วยโดยทั่วไปได้ แต่อย่างน้อย สารเคมีเหล่านี้ก็เป็นตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของสิ่งมีชีวิตในท้องทะเลในฐานะของยาใหม่และมีส่วนช่วยกระตุ้นให้เราได้เห็นคุณค่าและความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ของท้องทะเล และคงช่วยให้เราได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากทะเล และใช้ทรัพยากรเหล่านี้อย่างรู้ซึ่งถึงคุณค่าเพื่อให้ท้องทะเลนั้นยังคงอยู่และเป็นประโยชน์ต่อพวกเราตลอดไป





1 บริษัท กมลประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2502-2888, 0-2502-2999 โทรสาร : 0-2502-2955 URL : www.kamolinsurance.com e-mail : info@kamol.co.th	13 บริษัท ทิพย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2248-0059 โทรสาร : 0-2248-7849-50 URL : www.dhipaya.co.th e-mail : nongluxi@dhipaya.co.th	25 บริษัท นำสินประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2911-4567, 0-2911-4488 โทรสาร : 0-2911-4477 URL : www.namsengins.co.th e-mail : email@namsengins.co.th
2 บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2285-8888, 0-2677-3777 โทรสาร : 0-2677-3737-8 URL : www.bki.co.th e-mail : corp.comml@bki.co.th	14 บริษัท เทเวศประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2280-0985-96 โทรสาร : 0-2280-0399, 0-2281-2445 URL : www.deves.co.th e-mail : dvsins@deves.co.th	26 บริษัท นิวอินเดียแอสซิวรันซ์ จำกัด โทร. : 0-2245-9988 โทรสาร : 0-2246-1351 URL : www. - e-mail : newindia@loxinfo.co.th
3 บริษัท กรุงไทยพานิชประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2302-0111, 0-2651-5500 โทรสาร : 0-2651-5511 URL : www.kpi.co.th e-mail : admin@kpi.co.th	15 บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2613-0100 โทรสาร : 0-2652-2873 URL : www.thailins.com e-mail : tic@thailins.com	27 บริษัท นิวแอสเพอร์ อินซัวรันส์ โทร. : 0-2649-1000 โทรสาร : 0-2649-1140 URL : www.aig.com e-mail : -
4 บริษัท คอมโบด์ อินซัวรันส์ (ไทยแลนด์) จำกัด โทร. : 0-2274-9797 โทรสาร : 0-2274-9794 URL : www.combined.co.th e-mail : -	16 บริษัท ไทยประกันสุขภาพ จำกัด โทร. : 0-2642-3100 โทรสาร : 0-2642-3130 URL : www.thaihealth.co.th e-mail : info@thaihealth.co.th	28 บริษัท บางกอกสหประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2238-4111, 0-2233-6920 โทรสาร : 0-2237-1856, 0-2236-7861 URL : www.bui.co.th e-mail : bui@bui.co.th
5 บริษัท คิวบีอี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด โทร. : 0-2238-0999 โทรสาร : 0-2238-0836 URL : www.qbe.com e-mail : udomlucki@qbe.co.th	17 บริษัท ไทยพัฒนาประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2253-4141, 0-2253-4343, 0-2253-4646 โทรสาร : 0-2253-0550 URL : www.thaipat.co.th e-mail : contact@thaipat.co.th	29 บริษัท บีที ประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2657-1700 โทรสาร : 0-2657-1666-7 URL : www. - e-mail : mis@btl.co.th
6 บริษัท คูเนีย ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด โทร. : 0-2635-1555 โทรสาร : 0-2635-1298-9 URL : www.kumia.co.th e-mail : -	18 บริษัท ไทยพานิชย์สามัคคีประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2555-9100 โทรสาร : 0-2955-01 50-1 URL : www.scsmsg.co.th e-mail : scsmsg@scsmsg.co.th	30 บริษัท บุปา ประกันสุขภาพ (ประเทศไทย) จำกัด โทร. : 0-2234-7755 โทรสาร : 0-2632-0661, 0-2632-0678 URL : www.bupathailand.com e-mail : -
7 บริษัท จรัญประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2276-1024 โทรสาร : 0-2275-4919 URL : www. - e-mail : charano@ksc.th.com	19 บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2256-6822 โทรสาร : 0-2256-6565, 0-2256-6832 URL : www.thaire.co.th e-mail : mailbox@thaire.co.th	31 บริษัท ประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2257-8000 โทรสาร : 0-2253-3701, 0-2253-4222 URL : www.safety.co.th e-mail : marketing@safety.co.th
8 บริษัท เจเนอรัลลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด โทร. : 0-2685-3828 โทรสาร : 0-2685-3830 URL : www.general.co.th e-mail : info@generalthailand.com	20 บริษัท ไทยศรีประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2878-7111, 0-2860-8001 โทรสาร : 0-2439-4840 URL : www.thaisri.com e-mail : info@thaisri.com	32 บริษัท ประกันภัยไทยวิวัฒน์ จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2248-0900, 0-2248-0910, 0-2644-6400 โทรสาร : 0-2248-4575, 0-2248-4975, 0-2248-4406 URL : www.thaivivat.co.th e-mail : info@thaivivat.co.th
9 บริษัท เจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2648-6666 โทรสาร : 0-2665-6734 URL : www.cpyins.com e-mail : webmaster@cpyins.com	21 บริษัท ไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2630-9055, 0-2630-9111 โทรสาร : 0-2237-4621, 0-2237-4624 Hotline : 1352 URL : www.tsi.co.th e-mail : webmaster@tsi.co.th	33 บริษัท ประกันภัยศรีเมือง จำกัด โทร. : 0-2686-8888 โทรสาร : 0-2686-8601-2 URL : www.srimuang.co.th e-mail : info@srimuang.co.th
10 บริษัท ชับบ์ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด โทร. : 0-2231-2640 โทรสาร : 0-2231-2653-4 URL : www.chubb.com e-mail : -	22 บริษัท ธนชาติประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2661-7999 โทรสาร : 0-2661-7337, 0-2665-7333-4 URL : www.thanachartinsurance.com e-mail : webmaster@natinsure.com	34 บริษัท พระนครธนบุรีประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2295-3434 โทรสาร : 0-2295-3933 URL : www. - e-mail : bkt@clickta.com
11 บริษัท ไลน์อินซัวรันส์ (ไทย) จำกัด โทร. : 0-2259-3718-19, 0-2261-3680-9 โทรสาร : 0-2259-1402 URL : www. - e-mail : -	23 บริษัท ธนสินประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2685-1800 โทรสาร : 0-2685-1900 URL : www.thanasin.co.th e-mail : it@thanasin.co.th	35 บริษัท พุทธธรรมประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2585-9009 โทรสาร : 0-2911-0991-4 URL : www. - e-mail : -
12 บริษัท ชิกน้าประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2651-5995 โทรสาร : 0-2650-9720 URL : www.cigna.com e-mail : lorchaianan.vojana@cigna.com เดิมคือบริษัท ไทยเจริญประกันภัย จำกัด (มหาชน)	24 บริษัท นาวิกประกันภัย จำกัด (มหาชน) โทร. : 0-2636-7900 โทรสาร : 0-2636-7999 URL : www.navakij.co.th e-mail : marketing@navakij.co.th	36 บริษัท ไพบูลย์ประกันภัย จำกัด โทร. : 0-2246-9635-54 โทรสาร : 0-2246-9660-1 URL : www.paiboonins.com e-mail : communic@paiboonins.com

37 บริษัท ฟอลคอนประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โทร. : 0-2636-8118
โทรสาร : 0-2636-8119
URL : www.falconinsurance.co.th
e-mail : fadmin@falconinsurance.co.th
เดิมคือบริษัท ไทยพาณิชย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน)

38 บริษัท ฟีนิกซ์ ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. : 0-2763-6222
โทรสาร : 0-2763-6216
URL : www.phoenix-ins.co.th
e-mail : info@phoenix-ins.co.th

39 บริษัท มิตรชยุ สุมิโตโม อินซัวรันส์ จำกัด

โทร. : 0-2679-6165
โทรสาร : 0-2679-6209-14
URL : www.ms-ins.co.th
e-mail : wanno@ms-ins.co.th

40 บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2640-7777
โทรสาร : 0-2640-7799
URL : www.mittare.com
e-mail : mittare@mittare.com

41 บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โทร. : 0-2665-4000, 0-2290-3333
โทรสาร : 0-2665-4166, 0-2274-9511, 0-2276-2033
URL : www.muangthaiinsurance.com
e-mail : ccc@muangthaiinsurance.com

42 บริษัท ลิเบอร์ตี้ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2322-3000-49
โทรสาร : 0-2320-2180
URL : www.libertyinsurance.co.th
e-mail : marketing@libertyinsurance.co.th

43 บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2641-3500-79
โทรสาร : 0-2641-3580
URL : www.viriyah.co.th
e-mail : info@viriyah.co.th

44 บริษัท ศิริอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โทร. : 0-2263-0335
โทรสาร : 0-2263-0589
URL : www.ayud.co.th
e-mail : info@ayud.co.th

45 บริษัท ส่งเสริมประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2235-2510-9
โทรสาร : 0-2237-0808
URL : www.songserm.co.th
e-mail : reinsurance@songserm.co.th

46 บริษัท สมโพธิ์ เจแปน ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. : 0-2636-2333
โทรสาร : 0-2636-2340-1, 0-2636-2450
URL : www.sompotjapanthai.com
e-mail : -

47 บริษัท สยามซิตีประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2202-9500
โทรสาร : 0-2202-9555
URL : www.scil.co.th
e-mail : siamcityinsurance@scil.co.th

48 บริษัท สหนิกรภัยประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2236-0049, 0-2236-1290, 0-2236-1231
โทรสาร : 0-2236-1300
URL : www.union-insurance.com
e-mail : info@union-insurance.com

49 บริษัท สหมงคลประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2687-7777
โทรสาร : 0-2687-7700
URL : www.upp.co.th
e-mail : bkk_ram@upp.co.th, uppinsbkk@hotmail.com

50 บริษัท สหพัฒนาประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2662-7000-9
โทรสาร : 0-2662-7010
URL : www. -
e-mail : sahawatana@yahoo.com

51 บริษัท สัมพันธ์ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2913-2111, 0-2913-2555
โทรสาร : 0-2913-2139
URL : www.sampanhins.com
e-mail : info@sampanhins.com

52 บริษัท สินทรัพย์ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2792-5555
โทรสาร : 0-2541-5170
URL : www.asset.co.th
e-mail : praic@asset.co.th

53 บริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โทร. : 0-2378-7000
โทรสาร : 0-2377-3322
URL : www. -
e-mail : hr@smk.co.th

54 บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซัวรันส์ จำกัด (ประกันวินาศภัย)

โทร. : 053-809-525
โทรสาร : 053-809-538
URL : www. -
e-mail : sc-nlc.os@aig.com

55 บริษัท อลิอันซ์ ซี.พี.ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2638-9000
โทรสาร : 0-2638-9050
URL : www.allianzcp.com
e-mail : contact@allianzcp.com

56 บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2267-7777, 0-2631-1311
โทรสาร : 0-2237-7409
URL : www.seic.co.th
e-mail : contact@seic.co.th

57 บริษัท อินทประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โทร. : 0-2247-9261, 0-2247-6570
โทรสาร : 0-2247-9260
URL : www.indara.co.th
e-mail : contact@indara.co.th

58 บริษัท เอ.พี.เอฟ. อินเตอร์เนชั่นแนล อินซัวรันส์ จำกัด

โทร. : 0-2648-3800
โทรสาร : 0-2648-3830
URL : www.apfins.com
e-mail : -

59 บริษัท เอเชียประกันภัย 1950 จำกัด

โทร. : 0-2254-9977
โทรสาร : 0-2250-5277
URL : www.aic.co.th
e-mail : aicenter.aic.co.th

60 บริษัท เอช ไอเอ็นเอ โอเวอร์ซีส์ อินซัวรันส์ จำกัด

โทร. : 0-2611-4040
โทรสาร : 0-2636-1080
URL : www.acethai.com
e-mail : acethailand@ace-insa.com

เดิมคือบริษัท เอช อินซัวรันส์ จำกัด

61 บริษัท เอเพ็กซ์ ประกันสุขภาพ จำกัด

โทร. : 0-2215-6191
โทรสาร : 0-2219-1764
e-mail : apex-health@hotmail.com

62 บริษัท เอ็ม เอส โอ จี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. : 0-2788-8888
โทรสาร : 0-2318-8550
URL : www.MSIG-thai.com
e-mail : -

เดิมคือ บริษัท อวิว่า ประกันภัย (ไทย) จำกัด

63 บริษัท เอร่าวันประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2224-0056
โทรสาร : 0-2221-1390
URL : www. -
e-mail : Eicholine@erawanins.com

64 บริษัท เอเอจี ประกันวินาศภัย (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. : 0-2649-1000
โทรสาร : 0-2649-1500
URL : www.aig.com
e-mail : -

เดิมคือ บริษัท ไทศาลประกันภัย จำกัด

65 บริษัท แอ็กซ่าประกันภัย จำกัด (มหาชน)

โทร. : 0-2285-6385, 0-2679-7600
โทรสาร : 0-2285-6383
URL : www.axa.co.th
e-mail : axathai@axa-insurance.co.th

66 บริษัท แอลเอ็มจี ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2661-6000
โทรสาร : 0-2665-2728, 0-2639-3919
URL : www.lmginsurance.co.th
e-mail : -

67 บริษัท ไอเอสเอสประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2732-3671-4
โทรสาร : 0-2374-4070
URL : www.osi.co.th
e-mail : data@osi.co.th

68 บริษัท ไอเอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. : 0-2207-0266-85
โทรสาร : 0-2207-0575-6
URL : www.nzi.co.th
e-mail : contract@iag.co.th

69 บริษัท ไอโออี กรุงเทพ ประกันภัย จำกัด

โทร. : 0-2677-3999
โทรสาร : 0-2677-3978-9
URL : www.aioibkkins.co.th
e-mail : center@aioibkkins.co.th

หมายเหตุ : บริษัท แอ็ดวานซ์ อินซัวรันส์ จำกัด เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท เอ.พี.เอฟ. อินเตอร์เนชั่นแนล อินซัวรันส์ จำกัด ตั้งแต่วันที่ 15 ส.ค. 51

สมาคมประกันวินาศภัย โดยคณะกรรมการประกันภัยเบ็ดเตล็ด

จัดเสวนา เรื่อง กฎหมายใหม่คุ้มครองผู้บริโภค

“ผู้ผลิตไม่รู้ก็เจ๊ง ผู้บริโภคไม่รู้ก็ตาย” ภาคสัญญา

สมาคมประกันวินาศภัย

โดยคณะกรรมการประกันภัยเบ็ดเตล็ด

และชมรมประกันภัยความรับผิดชอบตามกฎหมาย

ได้ร่วมสนับสนุนและจัดการเสวนาร่วมกันระหว่าง

หอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อเผยแพร่ความรู้

เกี่ยวกับ พ.ร.บ. การบริหารความเสี่ยง

ด้วยการประกันภัยและการตรวจสอบคุณภาพสินค้า

ก่อนจำหน่ายให้กับผู้บริโภค โดยจัดเสวนา 5 ภูมิภาค 11 จังหวัด

ดังต่อไปนี้

- | | |
|------------------|----------------------------------|
| 1. กรุงเทพมหานคร | วันศุกร์ที่ 26 กันยายน 2551 |
| 2. สมุทรสาคร | วันพุธที่ 1 ตุลาคม 2551 |
| 3. ระยอง | วันศุกร์ที่ 3 ตุลาคม 2551 |
| 4. นครสวรรค์ | วันศุกร์ที่ 17 ตุลาคม 2551 |
| 5. เชียงใหม่ | วันศุกร์ที่ 24 ตุลาคม 2551 |
| 6. ขอนแก่น | วันพฤหัสบดีที่ 30 ตุลาคม 2551 |
| 7. อุตรธานี | วันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม 2551 |
| 8. สุราษฎร์ธานี | วันศุกร์ที่ 7 พฤศจิกายน 2551 |
| 9. นครราชสีมา | วันศุกร์ที่ 14 พฤศจิกายน 2551 |
| 10. สงขลา | วันพฤหัสบดีที่ 21 พฤศจิกายน 2551 |
| 11. อุบลราชธานี | วันศุกร์ที่ 28 พฤศจิกายน 2551 |

ซึ่งรายละเอียดต่างๆ สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่

สมาคมประกันวินาศภัย โทรศัพท์ 02-256-6032-8

Website : www.thaigia.com



CEO Lunch Talk

การเตรียมความพร้อม
ของบริษัทประกันวินาศภัย



สมาคมประกันวินาศภัย จัดงาน CEO Lunch Talk

เรื่อง การเตรียมความพร้อมของบริษัทประกันวินาศภัยในการดำรงเงินกองทุน

ตามระดับความเสี่ยง (Risk-Based Capital) โดยใช้กฎพิุบบริหารของบริษัทประกันภัย

ระดับ CEO หรือ CFO ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน โดยแบ่งกลุ่มบริษัทออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 จำนวน 25 บริษัท ในวันจันทร์ที่ 14 กรกฎาคม 2551

ณ โรงแรม เจดับบลิว แมริออท สุขุมวิท กรุงเทพฯ

กลุ่มที่ 2 จำนวน 21 บริษัท ในวันพุธที่ 16 กรกฎาคม 2551

ณ โรงแรม เจดับบลิว แมริออท สุขุมวิท กรุงเทพฯ

กลุ่มที่ 3 จำนวน 22 บริษัท ในวันอังคารที่ 22 กรกฎาคม 2551

ณ โรงแรม อินเทอร์คอนติเนนตัล เฟลิซิตี กรุงเทพฯ



สมาคมประกันวินาศภัย

โทร. 0-2256-6032-8 แฟกซ์. 0-2256-6039-40

www.thaigia.com